

El misteri del pla de Déu

Per què Déu va crear alguna cosa?

Per què Déu et va fer?

Per Bob Thiel, Ph.D.

Drets d'autor © 2020/2021/2022 de Llibres del Natzarè. ISBN 978-1-64106-066-0. Versió 1.6. Fullet elaborat per a: *Església continuada de Déu i Successora*, una sola corporació. 1036 W. Gran Avinguda, Grover Platja, Califòrnia, 93433 EUA.

Les cites bíbliques s'han extret principalment del Nou Rei Jaume Versió (Thomas Nelson, Drets d'autor © 1997; utilitzat amb permís) de vegades abreujat com a NKJV, però normalment es mostra sense cap abreviatura.

Aquest document va ser escrit originalment en anglès i va ser traduït per algú que no forma part de la Continuació de l'Església de Déu. En cas d'ambigüitat en alguns punts traduïts, consulteu la versió original en anglès que es troba a l'enllaç ccog.org

Continguts

1. El pla de Déu és un misteri per a la majoria
2. Per què la Creació? Per què humans? Per què Satanàs? Què és la Veritat? Quins són els misteris del repòs i del pecat?
3. Què ensenyen les religions del món?
4. Per què Déu permet patir?
5. Per què Déu et va fer?
6. Hi ha un Pla a llarg termini
7. Comentaris finals

Més informació

1. El pla de Déu és un misteri per a la majoria

La Bíblia ensenya:

¹ Al principi Déu va crear els cels i la terra. (Gènesi 1:1, NKJV a tot arreu tret que s'indiqui el contrari)

Però perquè?

Quin és el sentit de la vida?

Al llarg dels segles, la gent s'ha preguntat si hi ha un propòsit que es treballa a la terra.

I si n'hi ha, què és?

Suposant que hi ha un Déu, per què va fer alguna cosa?

Per què Déu va crear els humans? Per què Déu t'ha fet?

La teva vida té algun propòsit?

Les diferents cultures i les diferents religions tenen els seus punts de vista. Però són coherents amb la Bíblia?

Quina és la veritat?

Part de la veritat és que el pla de Déu és un misteri per a la majoria. Fixeu-vos en alguna cosa que la Bíblia ensenya sobre això:

²⁵ Ara a Aquell que us pot establir segons el meu evangeli i la predicació de Jesucrist, segons **la revelació del misteri guardat en secret des dels inicis del món** ²⁶ però ara manifestat, i per les **Esriptures profètiques** donat a conèixer a totes les nacions, segons el manament del Déu etern, per a l'obediència a la fe : ²⁷ a Déu, sol savi, sigui glòria per Jesucrist per sempre. Amén. (Romans 16:25-27)

La Bíblia parla del misteri que s'ha mantingut en secret des que el món va començar, però que es revela en les escriptures profètiques: "la paraula de veritat" (2 Timoteu 2:15; Jaume 1:18).

La Bíblia fa referència a molts misteris, com ara el misteri del Regne de Déu (Marc 4:11), el misteri de la gràcia (Efesis 3:1-5), el misteri de la fe (1 Timoteu 3:9), el misteri de la relació matrimonial (Efesis 5:28-33), el misteri de la maldat (2 Tessalonicencs 2:7), el misteri de la resurrecció (1 Corintis 15:51-54), el misteri de Crist (Efesis 3:4) el misteri del Pare (Colosenses 2:2), el misteri de Déu (Colosenses 2:2; Apocalipsi 10:7) i fins i tot el misteri Babilònia la Gran (Apocalipsi 17:5). Aquest llibre està escrit, per a aquells que estan interessats en la veritat, "perquè tinguin totes les riqueses que la seguretat aporta en la seva comprensió del coneixement del misteri de Déu" (Colosenses 2:2, NET).

Tot i que això pot sorprendre per a molts, els tres autors dels evangelis sinòptics van registrar que Jesús no parlava en paràboles perquè la gent entengués millor. Van registrar que Jesús va dir que parlava en paràboles per mantenir desconeguts els misteris del Regne de Déu per a molts (Mateu 13:11; Marc 4:11-12 ; Lluc 8:10) en aquesta època.

L'apòstol Pau va escriure que els ministres fidels són els "administradors dels misteris de Déu" (1 Corintis 4:1; cf. 13:2) que han de "parlar la veritat amb amor" (Efesis 4:15).

T'interessa saber més sobre molts dels misteris que explica la Bíblia?

Vols saber per què Déu va fer alguna cosa?

T'agradaria saber per què Déu t'ha fet?

Sí, molts tenen les seves pròpies idees.

Hi ha alguna manera de saber-ho realment?

Aquells que estan disposats a creure la Bíblia per sobre de les tradicions humanes poden saber-ho.

Tanmateix, com que fins i tot molts dels aspectes més bàsics del pla de Déu són un misteri per a la majoria, si us plau, preneu-vos el temps per llegir el llibre sencer i, com vulgueu, per buscar algunes de les escriptures que s'acaben de citar (en lloc de ser totalment citat) per a més aclariments.

Els misteris es poden donar a conèixer entenent les escriptures profètiques per als obedients en la fe.

No obstant això, no s'han donat a conèixer a tothom en aquesta època, només als que ara es diuen:

¹¹ ... "A vosaltres se us ha donat conèixer el misteri del Regne de Déu; però als qui són fora, totes les coses vénen en paràboles" (Marc 4:11).

²⁵ Perquè no desitjo, germans, que ignoreu aquest misteri, perquè no siguis savi segons la teva opinió, que la ceguesa ha passat en part a Israel fins que hagi entrat la plenitud dels gentils. (Romans 11: 25)

⁷ Però parlem de la saviesa de Déu en un misteri, la saviesa oculta que Déu va ordenar abans dels segles per a la nostra glòria (1 Corintis 2:7).

Per a més específicament sobre el "misteri del regne de Déu" i el "misteri de l'evangeli" (Efesis 6:19), també podeu consultar el nostre fullet gratuït *L'evangeli del regne de Déu* disponible a ccog.org a 100 diferents idiomes . Relacionat amb "la plenitud dels gentils", fes un cop d'ull al llibre gratuït *OFERTA Universal de Salvació, Apocatástasi: Pot Déu salvar els perduts en una època per venir? Centenars d'escriptures revelen el pla de salvació de Déu* , també disponible en línia a www.ccog.org.

L'apòstol Pau va escriure:

⁸ A mi, que sóc menys que el més petit de tots els sants, m'ha donat aquesta gràcia, que predicés entre els gentils les inescrutables riqueses de Crist, ⁹ i que tots vegin quina és la comunió del misteri, que des del El començament dels segles s'ha amagat en Déu, que va crear totes les coses mitjançant Jesucrist; ¹⁰ amb la intenció que ara la saviesa múltiple de Déu sigui donada a conèixer per l'Església als principats i potestats dels llocs celestials, ¹¹ segons el propòsit etern que va complir en Jesucrist, Senyor nostre, ¹² en el qual tenim valentia i valentia. accedir amb confiança mitjançant la fe en Ell. (Efesis 3:8-12)

²⁵ ... Em vaig fer ministre segons la administració de Déu que em va ser donada per a vosaltres, per complir la paraula de Déu, ²⁶ el misteri que ha estat amagat des dels segles i de les generacions, però que ara s'ha revelat als seus sants. ²⁷ Déu els ha volgut donar a conèixer quines són les riqueses de la glòria d'aquest misteri entre els gentils: que és el Crist en vosaltres, l'esperança de la glòria. (Colosenses 1:25-27)

Hi ha moltes "riqueses" que són "inescrutables" sense la paraula de Déu. Aquests són essencialment misteris bíblics que han estat amagats durant molt de temps.

Al segle II, el bisbe/pastor Policarp d'Esmirna va escriure sobre "el misteri profètic de la vinguda de Crist" (Polycarp, Fragments de Víctor de Càpua. Traducció de Stephen C. Carlson, 2006; es poden trobar detalls sobre misteris relatius a la seva vinguda). es troba al llibre en línia gratuït, disponible a www.cc.org, titulat: *Prova que Jesús és el Messies*).

També, al segle II, els bisbes / pastors Ignasi i Melito van escriure que el ministeri entenia diversos misteris bíblics (per exemple, l' *epístola d'Ignasi als Efesis* ; l'*epístola de Melito*). *Homilia de Pasqua*).

Jesús i els apòstols van explicar alguns d'aquests misteris als primers cristians. Nosaltres, a l' Església *Continuada* de Déu, ens esforcem per fer-ho ara per a aquells que estan disposats a mirar.

La naturalesa de Déu

Comprendre una mica la naturalesa de Déu ens ajudarà a entendre millor els misteris del seu pla.

La Bíblia ensenya "Déu és amor" (1 Joan 4:16), "Déu és Esperit" (Joan 4:24), "Jahvè és bo" (Nahum 1:7, Bíblia en anglès mundial) , totpoderós (Jeremies 32). :17,27), omniscient (Isaïes 46:9-10), i que Ell és etern (Isaïes 57:15).

L'apòstol Pau va escriure:

⁷ En Ell tenim la redempció per la seva sang, el perdó dels pecats, segons les riqueses de la seva gràcia ⁸ que ell ha fet abundant cap a nosaltres en tota saviesa i prudència, ⁹ havent-nos fet conèixer el misteri de la seva voluntat, segons El seu bon plaer que ell va proposar en ell mateix, ¹⁰ que en la dispensació de la plenitud dels temps, reunir en una sola cosa en Crist, tant les que hi ha al cel com a la terra, en Ell. (Efesis 1:7-10)

Observeu que la voluntat de Déu és un misteri per a la majoria (aquells que ara no es diuen), essencialment fins a la dispensació de la plenitud dels temps, que vindrà per a la majoria després d'una resurrecció profetitzada.

No obstant això, Déu fa temps que va exposar aspectes del seu pla:

¹¹ El consell del Senyor és per sempre, els plans del seu cor per a totes les generacions. (Salm 33:11)

¹⁸ sabent que no vau ser redimits amb coses corruptibles, com ara plata o or, de la vostra conducta inútil rebuda per tradició dels vostres pares, ¹⁹ sinó amb la sang preciosa de Crist, com d'un anyell sense taca i sense taca. ²⁰ Certament, ell va ser preordenat abans de la fundació del món, però es va manifestar per a vosaltres en aquests últims temps. (1 Pere 1:18-20)

⁸ Tots els qui habiten la terra l'adoraran {la bèstia}, els noms de la qual no estan escrits al Llibre de la vida de l'Anyell inmolat des de la creació del món. (Apocalipsi 13:8)

El fet que la Bíblia digui que l'Anyell, que vol dir Jesús (cf. Joan 1:29, 36), havia de ser sacrificat des del principi mostra que Déu sabia que els humans pecarien i fa temps que té un pla.

El profeta Isaïes va ser inspirat per registrar això sobre la certesa del pla de Déu:

⁸ «Recordeu-ho i mostreu-vos homes; Recordeu-vos, oh transgressors. ⁹ Recordeu les coses anteriors, perquè jo sóc Déu, i no n'hi ha cap altre; Jo sóc Déu, i no n'hi ha ningú com jo, ¹⁰ Des del principi declaro la fi, I des de l'antiguitat coses que encara no s'han fet, dient: "El meu consell es mantindrà, i faré tot el que vull", ¹¹ cridant un ocell rapinyaire de l'est, l'home que executa el meu consell, d'un país llunyà. De fet ho he parlat; També ho faré passar. Ho he proposat; Jo també ho faré. (Isaïes 46:8-11)

¹¹ El consell del Senyor és per sempre, els plans del seu cor per a totes les generacions. (Salm 33:11)

Els plans de Déu es compliran.

Tingueu en compte també el següent:

¹⁶ Perquè Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill unigènit, perquè qui creu en ell no es perdi, sinó que tingui vida eterna. ¹⁷ **Perquè Déu no va enviar el seu Fill al món per condemnar el món, sinó perquè el món es salvi per Ell** (Joan 3:16-17).

Ara que veiem alguns dels atributs de Déu, com ara Ell és bo, és un planificador i és amor: això ens hauria d'ajudar a comprendre millor ell i les seves motivacions bàsiques pel que fa a per què va fer alguna cosa.

Ets important. Tu importes! Déu t'estima personalment. I té un pla per a tu personalment.

2. Per què la Creació? Per què humans? Per què Satanàs? Què és la Veritat? Quins són els misteris del repòs i del pecat?

Una de les preguntes més grans que s'han plantejat els filòsofs al llarg dels segles és: "Per què som aquí?" Un altre és: "Per què hi ha res?"

Les respostes bàsiques a aquestes preguntes es poden trobar a la paraula de Déu, la Bíblia.

Tot i que hi ha diverses idees sobre els orígens de l'univers, hi ha un consens entre molts científics, així com persones religioses, que tots els éssers humans tenien la mateixa mare (tot i que hi ha disputes sobre fins a quin punt es remunta).

El llibre del Gènesi

Tenim algunes idees sobre per què Déu va crear alguna cosa al primer llibre de la Bíblia, conegut comunament com a Gènesi.

El llibre del Gènesi mostra repetidament que Déu va veure que el que va fer era bo (Gènesi 1:4,10,12,18, 21, 25, 31). I el llibre d'Isaïes posterior ens informa que Déu va formar la terra per ser habitada (Isaïes 45:18).

El Gènesi ensenya això sobre Déu fent humans:

²⁶ Llavors Déu va dir: «Fem l'home a la nostra imatge, segons la nostra semblança; que dominin sobre els peixos del mar, sobre els ocells del cel i sobre el bestiar, sobre tota la terra i sobre tots els reptils que s'arrosseguen per la terra».

²⁷ Déu va crear l'home a la seva imatge; a imatge de Déu el va crear; mascle i femella els va crear.

²⁸ Llavors Déu els va beneir i Déu els va dir: «Sigueu fecunds i multipliqueu-vos; omple la terra i sotmet-la; Domineu els peixos del mar, els ocells del cel i tots els éssers vius que es mouen per la terra».

²⁹ I Déu va dir: «Mireu, us he donat totes les herbes que donen llavor que hi ha a la façana de tota la terra, i tots els arbres del qual el fruit dóna llavor; us serà per menjar. ³⁰ A més, a totes les bèsties de la terra, a tots els ocells del cel i a tot el que s'arrossega per la terra, on hi ha vida, he donat tota herba verda per menjar»; i així va ser. (Gènesi 1:26-30)

Déu va formar els humans segons el tipus de Déu, no després d'un tipus animal. Déu es reproduïx essencialment a si mateix (Malaquies 2:15). Veiem que els humans van ser creats amb una imatge una mica física de Déu per governar les coses de la terra (cf. Hebreus 2:5-8), i altres escriptures mostren que la divinització és part del pla (cf. 1 Joan 3:2).

Els humans i la creació eren dolents?

No. El següent vers del Gènesi ens diu:

³¹ Llavors Déu va veure tot el que havia fet, i realment era molt **bo** . Així que el vespre i el matí van ser el sisè dia. (Gènesi 1:31)

Per tant, tota la recreació (Gènesi 1:3-2:3) va ser molt bona i, segons sembla, també ho serien les instruccions de Déu perquè els humans sotmetessin la terra (Gènesi 1:28).

Després del sisè dia, Déu va descansar:

¹ Així van ser acabats els cels i la terra i tot el seu exèrcit. ² I el setè dia Déu va acabar la seva obra que havia fet, i el setè dia va descansar de tota la seva obra que havia fet. ³ Aleshores Déu va beneir el setè dia i el va santificar, perquè en ell va descansar de tota la seva obra que Déu havia creat i fet. (Gènesi 2:1-3)

Déu, en essència, va fer una creació física en sis dies i una creació més espiritual el setè.

Déu beneeix el setè dia també mostra que el va considerar "bo" (a Èxode 20:8, diu que "s'ha de santificar").

Déu té un pla.

Què és l'home?

Observeu també el següent del Gènesi:

¹⁵ Llavors, el Senyor Déu va agafar l'home i el va posar al jardí de l'Edèn per cuidar-lo i cuidar-lo. (Gènesi 2:15)

La raó per cuidar i mantenir el jardí era treballar per millorar-lo.

L'Antic Testament ensenya:

⁴ Què és l'home perquè el recordis,
i el fill de l'home que el visites?
⁵ Perquè l'has fet una mica més baix que els àngels,
i l'has coronat de glòria i honor.

⁶ L'has fet dominar les obres de les teves mans;
Tot ho has posat sota els seus peus,
⁷ Totes les ovelles i bous,
fins i tot les bèsties del camp,
⁸ els ocells del cel
i els peixos del mar que passen pels camins del mar. (Salm 8:4-8)

Els humans van rebre el domini sobre la terra (part de les obres de les mans de Déu). El Nou Testament ho amplifica encara més:

⁵ Perquè no ha sotmès als àngels el món vivent, del qual parlem. ⁶ Però un en un lloc va donar testimoni, dient: Què és l'home perquè te'n recordis? o el fill de l'home, que el visites ?

⁷ El vas fer una mica més baix que els àngels; el vas coronar de glòria i d' honor , i el vas posar sobre les obres de les teves mans: ⁸ Tot ho has sotmès sota els seus peus. Perquè en sotmetre-li tot, no va deixar res que no li fos sotmès. Però ara no veiem encara totes les coses sotmeses a ell.

⁹ Però veiem Jesús, que va ser fet una mica més baix que els àngels pel patiment de la mort, coronat de glòria i d' honor ; que per la gràcia de Déu tasti la mort per a cada home.

¹⁰ Perquè va ser que aquell, per a qui són totes les coses i per qui són totes les coses, en portar molts fills a la glòria, fes perfecte el cap de la seva salvació mitjançant els sofriments.

¹¹ Perquè tant el qui santifica com els qui són santificats són tots d'un, per això no s'avergonyeix d'anomenar-los germans,

¹² dient: proclamaré el teu nom als meus germans, enmig de l'església et cantaré lloances.

¹³ I de nou, posaré la meva confiança en ell. I de nou: Heus aquí jo i els fills que Déu m'ha donat.

¹⁴ Així, doncs, com que els nens participen de carn i sang, també ell mateix n'ha participat; perquè amb la mort destruís aquell que tenia el poder de la mort, és a dir, el dimoni;

¹⁵ I allibereu els qui, per por de la mort, van estar tota la vida sotmesos a l'esclavitud.

¹⁶ Perquè, en veritat, no va prendre sobre ell la naturalesa d'àngels; però va agafar sobre ell la descendència d'Abraham.

¹⁷ Per això, en tot, calia fer-lo semblant als seus germans, per tal de ser un gran sacerdot misericordiós i fidel en les coses relatives a Déu, per fer la reconciliació pels pecats del poble. (Hebreus 2:5-17 , KJV)

Per tant, governar l'univers forma part del pla.

No obstant això, una de les raons per les quals totes les coses encara no estan sota control humà és la següent:

²³ perquè tots han pecat i estan destituïts de la glòria de Déu (Romans 3:23)

Però redimir-nos del pecat forma part del pla (cf. Romans 3,24-26), així que després podrem governar.

Misteri dels humans en comparació amb els animals

Els humans són només animals, només es distingeixen com a més evolucionats que altres primats?

No.

Els científics han lluitat amb això.

Però aquells disposats a acceptar la paraula de Déu ho podrien entendre.

Els humans tenen l'esperit de l'home en ells, mentre que els animals, inclosos els altres primats, no tenen aquest mateix esperit. La realitat que hi ha un esperit en els humans s'ensenya tant a l'Antic com al Nou Testament:

⁸ Però hi ha un esperit en l'home, i l'alè del Totpoderós li dona enteniment. (Job 32:8)

¹¹ Perquè, quin home sap les coses de l'home, sinó l'esperit de l'home que hi ha en ell?... (1 Corintis 2:11)

Els secularistes no volen admetre que hi hagi un esperit en l'home que Déu va donar.

Però hi ha.

I aquest esperit de l'home és diferent del tipus d'esperit que tenen els animals (cf. Eclesiastés 3:21).

L'any 1978, l'antiga Església de Déu mundial va publicar un llibret d'Herbert W. Armstrong titulat *El que la ciència no pot descobrir sobre la ment humana*. Aquí en teniu alguns extractes:

PER QUÈ les ments més grans no poden resoldre els problemes mundials? Els científics han dit: "Donat el coneixement suficient, resoldrem tots els problemes humans i curarem tots els nostres mals". Des de 1960 el fons mundial de coneixement s'ha duplicat. Però els mals de la humanitat també s'han duplicat. ...

Però les ments humanes més grans no han entès mai aquest CONEIXEMENT revelat divinament. És com si Déu, el nostre Creador, ens hagués enviat el seu missatge en un codi secret irrompible.

I les ments humanes més grans mai no han descobert aquest codi secret. La ciència moderna no ho pot entendre. Els psicòlegs no entenen de què es compon la ment humana. ...

No hi ha pràcticament cap diferència de forma i construcció entre el cervell animal i el cervell humà. El cervell dels elefants, les balenes i els dofins són més grans que el cervell humà, i el cervell del ximpanzé és lleugerament més petit.

Qualitativament, el cervell humà pot ser molt lleugerament superior, però no suficient per explicar remotament la diferència de producció.

Què pot explicar, doncs, la gran diferència? La ciència no pot respondre adequadament. Alguns científics, en el camp de la investigació del cervell, conclouen que, per necessitat, hi ha d'haver algun component no físic al cervell humà que no existeix al cervell animal. Però la majoria dels científics no admetran la possibilitat de l'existència del no físic.

Quina altra explicació hi ha? En realitat, fora del molt lleuger grau de superioritat física del cervell humà, la ciència NO té cap explicació, a causa de la manca de voluntat de concedir fins i tot la possibilitat de l'espiritual.

Quan l'home es nega a admetre fins i tot l'existència mateixa del seu propi Creador, tanca de la seva ment vastos oceans de coneixement bàsic, fets i COMPRENSIÓ. Quan substitueix la veritat per FAULA, és, de tots els homes, el MÉS IGNORANT, tot i que es professa savi. ...

L'HOME va ser fet de la pols de la terra. Rep la seva vida humana temporal de l'aire, inspirat i expulsat per les seves fosses nasals. La seva vida és a la sang (Gn. 9:4, 6). Però la sang s'oxida respirant aire, fins i tot com la gasolina al carburador d'un automòbil. Per tant, l'alè és el "alè de vida", tal com la vida és a la sang.

Fixeu-vos amb cura que l'HOME, fet totalment de matèria, ES VA SER una ànima viva tan bon punt la RESPIRACIÓ li va donar la seva vida física temporal. ... L'ÀNIMA està composta de MATÈRIA física, no d'Esperit.

He explicat que el cervell humà és gairebé idèntic al cervell animal. Però l'home va ser creat en la forma i la forma de Déu, per tenir una relació especial amb Déu, per tenir el potencial de néixer en la FAMÍLIA de Déu. I Déu és ESPERIT (Joan 4:24). Per fer possible salvar la bretxa, o fer la transició de la HUMANITAT, composta íntegrament per MATÈRIA, a éssers ESPERIT al Regne de Déu, després estar compost completament per Esperit, i al mateix temps donar a l'HOME una MENT com la de Déu. Déu va posar un esperit en cada humà.

A Job 32:8 llegim: "Hi ha un esperit en l'home, i la inspiració del Totpoderós els dóna enteniment".

Aquesta és una gran VERITAT, entesa per molt pocs.

Jo anomeno a aquest esperit l'esperit HUMÀ, perquè està en cada humà, tot i que és ESSÈNCIA ESPIRIT i no matèria. NO és una persona o ésser esperit. No és l'HOME, sinó l'essència espiritual EN l'home. NO és una ànima; l'ésser humà físic és una ànima. L'esperit humà imparteix el poder de la INTEL·LECTE al cervell humà.

L'esperit humà no proporciona VIDA humana: la VIDA humana es troba a la SANG física, oxidada per la RESPIRACIÓ de la vida.

És aquell component no físic del cervell humà que no existeix al cervell dels animals. És l'ingredient que fa possible el pas de l'humà a la divinitat, sense canviar la matèria en esperit, en el moment de la resurrecció. Això ho explicaré una mica més endavant.

Permeteu-me aclarir alguns punts essencials sobre aquest esperit en l'home. És l'essència de l'esperit, com en la matèria l'aire és l'essència, i també l'aigua. Aquest esperit humà no pot veure. El cervell físic veu, a través dels ulls. L'esperit humà en una persona no pot escoltar. El cervell escolta a través de les orelles. Aquest esperit humà no pot pensar.

El cervell pensa, encara que l'esperit imparteix el poder de pensar, mentre que els cervells dels animals bruts sense aquest esperit no poden, excepte de la manera més elemental. . .

De la mateixa manera que cap animal mut pot conèixer les coses del coneixement de l'home, tampoc l'home, només pel cervell, excepte per l'esperit de l'home —l'esperit humà— que hi ha en l'home. Així també, de la mateixa manera, fins i tot un home no pot conèixer —entendre— les coses de Déu, tret que o fins que rebí un altre esperit: l'Esperit Sant de DÉU.

Dit encara d'una altra manera, tots els humans tenen des del naixement un esperit anomenat "l'esperit de l'home" que està EN ELLS. Fixeu-vos amb cura que aquest esperit NO és l'home. És quelcom EN L'HOME. Un home podria empassar-se un petit marbre. Aleshores és alguna cosa en l'home, però no és l'home ni cap part d'ell com a home. L'home estava fet de la pols de la terra, mortal. Aquest esperit humà no és l'ànima. És quelcom dins de l'ànima que ell mateix ÉS L'HOME físic.

Observeu, a més, el verset 14: "Però l'home natural no rep les coses de l'Esperit de Déu, perquè són una bogeria per a ell; ni els pot conèixer, perquè es discerneixen espiritualment".

Així que, des del naixement, Déu ens dona un esperit, que a falta d'un terme millor anomeno esperit humà. Ens dona un poder MENTAL que no es troba en el CERVELL animal. No obstant això, aquest poder de la MENT es limita al coneixement de l'univers físic. PER QUÈ? Perquè el coneixement entra a la ment humana NOMÉS a través dels cinc sentits físics.

Però observeu que Déu no havia completat la creació de l'HOME en la creació d'Adam i Eva. La creació física es va completar. Tenien aquest esperit "humà" en la seva creació. ...

COM s'ha planejat Déu "pontar la bretxa" de la composició física a la espiritual, reproduir-se a partir d'HUMANS FÍSICS QUE PROVENEN DEL SÒL FÍSIC?

En primer lloc, Déu va posar EN L'HOME físic un esperit "humà". No és, però, l'esperit humà qui pren les decisions, arriba al penediment o construeix el caràcter. Com he subratllat, aquest esperit no imparteix vida, no pot veure, escoltar, sentir ni pensar. Potencia l'HOME FÍSIC, a través del seu CERVELL, per fer aquestes coses. Però aquest esperit REGISTRA tots els pensaments, cada fragment de coneixement rebut a través dels cinc sentits i registra qualsevol caràcter, bo o dolent, que es desenvolupi en la vida humana.

L'HOME humà està fet literalment de FIGLA. Déu és com el mestre terrisser que forma i modela un recipient amb fang. Però si l'argila és massa dura, no es doblegarà en la forma i la forma que vulgui. Si és massa suau i humit, li falta fermesa per "QUEDIR-SE A POSA" on el terrissa el doblega.

Observeu a Isaïes 64:8: "Però ara, oh [ETERN], ets el nostre pare; nosaltres som el fang, i tu el nostre terrisser; i tots som obra de la teva mà".

No obstant això, Déu ens ha donat a cadascun de nosaltres una MENT PROPIA. Si algú es NEGA a reconèixer Déu o els camins de Déu, es nega a penedir-se del mal i girar cap a la dreta, Déu no pot prendre'l i crear un caràcter divinament en ell. Però l'argila humana ha de ser flexible, ha de

cedir de bon grat. Si l'home s'endureix i resisteix, és com l'argila massa seca i rígida. El terrisser no hi pot fer res. No donarà ni es doblegarà. A més, si té tanta manca de voluntat, propòsit i determinació que no "es mantindrà quiet" quan Déu l'emmotlli en part en allò que Déu vol que sigui: massa desitjós, feble, sense arrel de caràcter, ho farà. no aguantis mai fins al final. Ell perdrà. ...

Ha de ser la justícia de Déu, perquè tot el NOSTRE és com draps bruts per a Ell. Ell inculca contínuament el seu coneixement, la seva justícia, el seu caràcter dins nostre, si ho busquem i ho volem amb diligència. PERÒ HI TENIM LA NOSTRA PART MOLT IMPORTANT. ...

A mesura que rebem el CARÀCTER DE DÉU a través de l'Esperit Sant de Déu, cada cop més Déu es REPRODUCE EN nosaltres.

Finalment, a la resurrecció, serem com a Déu, en una posició en què no podem pecar, perquè nosaltres mateixos ho hem establert així i ens hem desviat del pecat i hem lluitat i lluitat CONTRA el pecat i vèncer el pecat.

El PROPÒSIT de Déu s'aconseguirà!

Sí, el propòsit de Déu s'aconseguirà.

Per què Déu va fer mascles i femelles?

Relacionat amb la creació dels humans, per què Déu els va fer homes i dones?

Bé, una raó òbvia tindria a veure amb la reproducció com Déu va dir al primer home i dona:

²⁸ Sigueu fecunds i multipliqueu-vos; ompliu la terra... (Gènesi 1:28).

La Bíblia dóna una raó relacionada bastant específica:

¹⁴ ... Entre tu i la dona de la teva joventut ... ella és la teva companya i la teva dona per pacte. ¹⁵ Però no els va fer un, tenint una resta de l'Esperit? I per què un? Ell busca descendència de Déu... (Malaquies 2:14bd-15)

Déu va fer mascles i femelles perquè poguessin ser un i, finalment, produir descendència divina (per a la divinització).

Jesús va ensenyar:

⁴ I ell respongué i els digué: «No heu llegit que qui els va fer al principi els va fer home i dona, ⁵ i va dir: «Per això l'home deixarà el seu pare i la seva mare i s'unirà a la seva dona, i els dos es convertiran en una sola carn? ⁶ Així doncs, ja no són dos, sinó una sola carn. Per tant, allò que Déu ha unit, que l'home no separi". (Mateu 19:4-6)

L'apòstol Pau va escriure en relació amb això que: "Aquest és un gran misteri, però jo parlo de Crist i de l'Església" (Efesis 5:32).

A més, el fet de fer-se un mateix també ens ajuda a entendre millor la relació entre el Pare i el Fill (Jn 17,20-23).

La relació matrimonial ajuda a imaginar la relació entre el Pare i el Fill (ambdós els quals la Bíblia identifica com a Déu, per exemple, Colossencs 2:2, que és un misteri per a la majoria), així com que passarà amb els humans convertits després de la resurrecció (que la Bíblia també anomena un misteri, per exemple, 1 Corintis 15:51-54).

L'apòstol Pau va parlar de l'amor i va donar algunes altres lliçons espirituals relacionades amb l'estat matrimonial:

⁴... amonesta a les dones joves que estimin els seus marits, que estimin els seus fills (Tit 2:4).

²² Esposes, sotmeteu-vos als vostres marits, com al Senyor. ²³ Perquè el marit és el cap de la dona, com també Crist és el cap de l'església; i Ell és el Salvador del cos. ²⁴ Així, doncs, com l'església està subjecta a Crist, així les dones siguin als seus marits en tot.

²⁵ Marits, estimeu les vostres dones, com també Crist va estimar l'Església i es va lliurar per ella, ²⁶ per santificar-la i netejar-la amb el rentat d'aigua amb la paraula, ²⁷ perquè la presentés a ell mateix una església gloriosa, no que tingui taques o arrugues o qualsevol cosa semblant, però que sigui santa i sense taca. (Efesis 5:22-27)

Una altra raó per fer homes i dones era fer possible, encara que amb distincions físiques en aquesta vida, que les parelles fossin glorificades juntament amb Jesús (Romans 8:16-17). Treballar junts (Gènesi 1:28; Eclesiastés 4:9-12) i fins i tot patir junts en aquesta vida també formava part del pla (Romans 8:16-17) per a les parelles home-dona.

Vegem també algunes lliçons de la història:

³⁰ Per fe, les muralles de Jericó van caure després de ser encerclades durant set dies. ³¹ Per la fe, la ramera Rahab no va morir amb els qui no creien, quan havia rebut els espies amb pau. ³² I què més diré? Perquè no em faltaria el temps per parlar de Gedeó, Barac, Samsó i Jeftè, també de David i Samuel i dels profetes: ³³ que amb la fe van sotmetre els regnes, van fer justícia, van aconseguir promeses, van tancar la boca dels lleons, ³⁴ van apagar la violència dels focs, va escapar del fil de l'espasa, de debilitat es van fer forts, es van fer valents en la batalla, van fer fugir els exèrcits dels alienígenes. ³⁵ Les dones van rebre els seus morts ressuscitats. Altres van ser torturats, no acceptant l'alliberament, per tal d'obtenir una millor resurrecció. ³⁶ D'altres encara van ser jutjats per burles i flagellacions, sí, i per cadenes i empresonament. ³⁷ Van ser apedregats, van ser serrats en dos, van ser temptats, van ser assassinats amb l'espasa. Vagaven amb pells d'ovella i de cabra, desvalguts, afligits, turmentats, ³⁸ dels quals el món no era digne. Vagaven per deserts i muntanyes, per caus i coves de la terra. ³⁹ I tots aquests, havent obtingut un bon testimoniatge per la fe, no van rebre la promesa, ⁴⁰ Déu ens ha proveït alguna cosa millor, perquè no **fossin perfectes sense** nosaltres. (Hebreus 11:30-40)

Tant els homes com les dones tenien fe i eren hereus de les promeses, per igual. I tant els homes com les dones han de ser perfectes. I això serà millor per a nosaltres.

Amb quina finalitat?

Donar amor d'una manera única durant tota l'eternitat.

Com l'apòstol Pau va escriure als cristians (i no només a les parelles casades):

¹² I que el Senyor us faci **créixer i abundeu en amor els uns als altres i a tots ...** (1 Tessalonicencs 3:12)

Ja siguin homes o dones, els humans estan destinats a donar amor. Augmentar l'amor a tothom farà que l'eternitat sigui millor.

Què els va passar als humans?

Quan Déu va crear els humans per primera vegada, els va beneir (Gènesi 1:28). També va dir que tot el que va fer (inclosos els humans) era "molt bo" (Gènesi 1:31).

A més, tingueu en compte que la Bíblia ensenya específicament:

²⁹ ... Que Déu va fer l'home recte, però ells han buscat molts plans. (Eclesiastès 7:29)

Al jardí de l'Edèn, Déu va donar als primers humans veritables, Adam i Eva (Gènesi 3:20), tot el que realment necessitaven.

Tenien un ambient net i agradable, menjar i alguna cosa a fer (Gènesi 2:8-24). Bàsicament vivien de la veritat.

Però també hi ha un món espiritual invisible que és un misteri per a la majoria. Hi ha un regne invisible que inclou àngels. La Bíblia mostra que abans que els éssers humans fossin creats un terç dels àngels es van rebel·lar i van seguir a un adversari que ara es coneix com Satanàs (Apocalipsi 12:4).

Amb el temps, Satanàs (cf. Apocalipsi 12:9) va aparèixer com una serp. Aleshores li va dir a Eva que Déu els estava reprimint (Gènesi 3:1,4-5).

La serp va enganyar Eva amb la seva astúcia (2 Corintis 11:3). Satanàs va dir a Eva que no cregués la paraula de Déu (Gènesi 3:2-4). Va apel·lar a les luxúries i la vanitat personals d'Eva i ella va optar per desobeir Déu i escoltar Satanàs (Gènesi 3:6a). El seu marit Adam era allà amb Eva i va decidir que havia de pecar i estar amb ella (Gènesi 3:6b).

Inserció especulativa: Longevitat humana

Després dels cinc primers capítols del Llibre del Gènesi, on veiem algunes persones vivint més de 900 anys.

Aleshores, per què els primers com Adam i Noè van viure tant de temps?

L'historiador jueu Josep va afirmar que, en part, això es devia perquè Déu tenia el menjar "adaptador" per a ells, així com per donar-los temps per desenvolupar les primeres tecnologies (Antiguitats Llibre 1, 3:9).

Aparentment, però, una raó per la qual Déu va permetre que les persones visquessin vides més llargues abans era perquè poguessin veure millor les conseqüències del pecat i viure al marge dels camins de Déu. Aleshores, els efectes de la contaminació, per exemple, no serien tan ràpidament evidents com ho són al segle ^{XXI}. A més, tenir una vida útil més llarga els hauria ajudat a veure millor els problemes socials i d'altres tipus en què s'estaven ficant els humans.

Els veurien que els humans NO estan fent millor el món. Per tant, després que ressuscitaran (Apocalipsi 20:11-12), s'adonaria millor dels errors de no seguir el camí de Déu.

Les generacions posteriors haurien vist el Gran Diluvi (és en els registres històrics de moltes societats) i també haurien vist més efectes negatius de la humanitat seguint la direcció de Satanàs, en lloc de viure realment a la manera de Déu.

Déu va determinar que era millor que les generacions posteriors visquessin vides més curtes, en general, i patir durant períodes més curts. El pla de Déu és minimitzar el sofriment (cf. Lamentacions 3:33).

Misteri de Satanàs i els seus dimonis

Però no només Eva va ser enganyada. El Nou Testament diu que "aquella serp antiga" s'anomena "Diable i Satanàs, que enganya el món sencer" (Apocalipsi 12:9).

Jesús va ensenyar que Satanàs era un mentider i el pare (originador) de la mentida (Joan 8:44).

Originalment, Satanàs era conegut com a Llucifer (Isaïes 14:12), que significa "portador de llum". Era un "querubí" (Ezequiel 28:14). Un querubí és un ésser angèlic alat, les funcions del qual incloïen estar al propiciatori de Déu (Èxode 25:18-20; Ezequiel 28:14,16).

Llucifer va ser creat com un ésser bàsicament perfecte (cf. Ezequiel 28:15) i atractiu (cf. Ezequiel 28:17). Però aquesta perfecció no va durar (Ezequiel 28:15).

Déu va crear Llucifer i els àngels, però, en cert sentit, la seva creació no va ser completa fins que es va formar el caràcter en ells. Ara Déu no pot posar el caràcter instantàniament en un; si ho fes, bàsicament estaria creant algun tipus de robot "controlat per ordinador". Això és cert tant per als éssers espirituals com per als éssers humans.

Si Déu creés instantàniament el caràcter just per fiat, no hi hauria cap caràcter, perquè el caràcter és la capacitat d'una entitat separada, de l'individu, d'arribar al seu propi coneixement de la veritat i de fer la seva pròpia decisió i voluntat de seguir el correcte en lloc del mal. I l'individu creat ha de prendre aquesta decisió. És a dir, l'individu, humà o angelical, té una part en la seva pròpia creació.

Això és un misteri per a la majoria, ja que poca gent ho ha entès completament.

Si us plau, entengueu que la Bíblia mostra que, molt abans de l'incident al jardí de l'Edèn, Satanàs era "perfecte en els seus camins" (Ezequiel 28:11-15a), però després va sucumbir a l'orgull i a la iniquitat i va ser abatut al terra (Ezequiel 28:15b-17; Isaïes 14:12-14). Es va convertir en un adversari de Déu (Satanàs significa adversari), en lloc de construir correctament un caràcter just.

La seva rebel·lió va ser una de les raons per les quals després de la creació inicial de Gènesi 1:1, hi va haver caos i la terra es va tornar "desolada" (ISV, GNB) a Gènesi 1:2. Aleshores, Déu va anar a "renovar la faç de la terra" (Salm 104:30), que incloua fer coses que va fer durant la "recreació" (Gènesi 1:3-31; 2:1-3).

Per què té alguna importància?

Bé, la renovació (la "re-creació"), mostra que Déu pot arreglar allò que el diable pot destruir. Les Escriptures mostren que Déu té un pla per fer-ho en el futur (p. ex. Acte 3:19-21; Isaïes 35:1-2).

Tanmateix, tingueu en compte que la Bíblia ensenya que Llucifer era "el segell de la perfecció, ple de saviesa i perfecte en bellesa" (Ezequiel 28:12).

Com a ésser angèlic, Llucifer no necessitava subsistència física.

Llucifer ho tenia tot.

No obstant això, va pecar (com van fer alguns altres àngels segons 2 Pere 2:4) i va treure un terç dels àngels amb ell a la terra (Apocalipsi 12:4) (els àngels seran jutjats més tard pel poble de Déu segons 1 Corintis 6: 3).

Llucifer i la seva rebel·lió van demostrar que fins i tot els éssers que "ho tenien tot" es poden rebel·lar per intentar empitjorar les coses. I més tard, va persuadir els primers humans que "ho tenien tot" perquè també es rebel·lessin contra Déu (Gènesi 3:1-6).

Per tant, això ajuda a demostrar que si Déu donés als humans tot el que necessiten, perquè no hi hagués pobresa, que sense un caràcter piadoso, la gent encara causaria problemes a ells mateixos i als altres.

Per què Déu permet que Satanàs enganyi ?

La rebel·lió de Satanàs va frustrar el pla de Déu?

No.

Però la Bíblia no mostra que Satanàs, el "príncep del poder de l'aire" (Efesis 2:2), transmet el seu missatge egoista i desobedient? El Diable no ha "encegat" la ment de la major part de la humanitat com "el déu d'aquesta època" (2 Corintis 4:4)?

Sí i sí.

No ensenya la Bíblia que Satanàs el Diable "enganya el món sencer" (Apocalipsi 12:9)?

Sí.

Doncs bé, per què Déu va permetre que Satanàs i els seus dimonis vinguessin a enganyar la gent i causar altres problemes a la terra?

Hi ha un parell de raons.

L'apòstol Pau va anomenar el nostre temps "aquest temps dolent" (Gàlates 1:4), cosa que implica una època millor per venir.

Per què, però, se li permet que Satanàs tingui algun dels seus poders durant la nostra època, ja que abans va rebutjar Déu?

La influència de Satanàs ens ajuda a aprendre lliçons, i sovint a construir caràcter, més ràpidament que si no hi hagués. Més ràpid, perquè puguem vèncer i construir un caràcter just a través de la resistència, així com veure ràpidament els fruits d'anar pel camí equivocat. Cada vegada que resisteixes al pecat et fas més fort espiritualment.

Tot i que de vegades és difícil, aquesta acceleració provoca menys patiment general.

Considerem algunes coses que ajuden a il·lustrar-ho.

Considerem el carboni, com un tros de carbó. Es pot trencar amb relativa facilitat, però un cop està sota una pressió extrema es pot convertir en un diamant, que es troba entre les substàncies naturals més dures. Així, el feble es fa fort a través de la pressió. La Bíblia ensenya que els cristians, tot i que són febles al món (1 Corintis 1:26-29), han de ser purs com l'or refinat, la plata o les pedres precioses segons 1 Corintis 3:12.

A continuació, imagina que vols superar algun objecte pesat que no pots aixecar. Podríeu mirar l'objecte pesat, però això no el mourà. Podríeu doblegar els braços uns vint minuts més o menys al dia i això podria fer que els vostres braços siguin una mica més forts, però no massa, o potser trigarien anys i anys a marcar la diferència.

O podeu fer exercici amb pesos pesats que podríeu manejar. Aixecar-los seria més difícil que simplement aixecar els braços.

No obstant això, aixecar peses no només enfortiria els braços que simplement doblegar-los, sinó que aquest tipus d'exercici també reduiria el temps necessari per aconseguir que els braços siguin prou forts per superar l'objecte.

Ara considereu que:

El 1962, Víctor i Mildred Goertzel van publicar un estudi revelador de 413 "persones famoses i excepcionalment dotades" anomenat Cradles of Eminence. Van passar anys intentant entendre què produïa tanta grandesa, quin fil comú podria recórrer la vida de totes aquestes persones excepcionals.

Sorprenentment, el fet més destacat va ser que pràcticament tots, 392, van haver de superar obstacles molt difícils per arribar a ser qui eren. (Holy Sweat, Tim Hansel, 1987, Word Books Publisher, pàg. 134)

Què tenen a veure aquests exemples amb per què hi ha un dimoni?

Permetre que el diable intenti temptar la humanitat accelera essencialment el procés de poder superar els nostres propis defectes i desenvolupar un caràcter just amb l'ajuda de Déu (Filipenses 4:13; Jaume 4:7). El resultat final és que la gent serà capaç de vèncer més ràpidament i amb el menor patiment possible (cf. Lamentacions 3,33; 1 Pere 4,12-13 ; 3 Joan 2).

I si Déu us crida en aquesta època, no permetrà que us tempti Satanàs o diverses luxúries més enllà del que sou capaços de manejar (1 Corintis 10:13).

Resistir Satanàs i diverses temptacions et fa més fort espiritualment (Jaume 1:12, 4:7) i t'ajudarà a ser capaç d'ajudar els altres en el futur (cf. 1 Joan 4:21). Satanàs no vol que creguis la veritat de la paraula de Déu.

Misteri de la Veritat

El *Cambridge Dictionary* defineix "la veritat" de la següent manera:

la veritat els fets reals sobre una situació, esdeveniment o persona:

La veritat és quelcom que és realment exacte. No obstant això, els filòsofs, la gent comuna i els líders fa temps que es pregunten sobre la veritat.

Per tant, observem com el *Cambridge Dictionary* defineix la veritat "formal":

un fet o principi que la majoria de la gent creu que és cert:

Però l'anterior, sens dubte, no sempre és cert. I molts se n'adonen des de fa temps. No obstant això, molts consideren la realitat de la veritat "formal" i no accepten els absoluts com la veritat real. Però les creences, individuals o col·lectives, sovint no són certes. La Bíblia adverteix contra aquells que prenen consell dels humans en comptes, realment, de Déu (Isaïes 30:1; 65:12b). El pecat és un factor (cf. Isaïes 59:2a).

Quan parlava amb Jesús, el prefecte romà Ponç Pilat va preguntar sobre la veritat:

³⁷ Pilat li digué: «Aleshores ets tu un rei?»

Jesús respongué: --Tu dius bé que sóc un rei. Per això vaig néixer, i per això he vingut al món, per donar testimoni de la veritat. Tothom que és de la veritat escolta la meua veu".

³⁸ Pilat li digué: «Què és la veritat?». I després de dir això, tornà a sortir cap als jueus i els digué: "No li trobo cap culpa en absolut". (Joan 18:37-38)

Aparentment, Pilat havia escoltat molts arguments sobre la veritat i va concloure que ningú no podia definir-la correctament.

Tot i que llavors Jesús no va respondre l'última pregunta de Pilat, sembla que Pilat va sortir sense esperar cap resposta. Però Jesús va dir que els de la veritat l'escoltarien.

Poc abans de trobar-se amb Pilat, Joan va registrar que Jesús va dir quina era la veritat:

¹⁷ Santifiquem-los amb la vostra veritat. La teva paraula és veritat. (Joan 17:17)

La Bíblia, també, ensenya que Déu no pot mentir (Hebreus 6:18, Tit 1:2).

Per tant, es pot concloure que tot el que Déu digui és la veritat.

Ara, això es considerarà un raonament circular, especialment per a aquells que accepten la Bíblia com a vertadera. Tanmateix, un cop demostreu que hi ha un Déu i que la seva paraula és vertadera (i tenim llibres, com ara *És lògica l'existència de Déu i Prova que Jesús és el Messies* que ho fan), llavors és lògic concloure que la paraula de Déu és l'estàndard per avaluar el que és cert.

La mentida és quelcom que s'oposa a la veritat. Per tant, alguna cosa en conflicte amb la paraula inspirada original de Déu no és veritat, per més gent que digui creure-ho.

Molts creuen que haurien de "deixar que la seva consciència sigui la seva guia". Però sense l'Esperit de Déu, la ment carnal no pot discernir la veritat com hauria de ser (1 Corintis 2:14), ja que el cor pot ser desesperadament dolent (Jeremies 17:9).

Considerem també que Jesús va dir:

⁴ ... «Està escrit: No només de pa viurà l'home, sinó de tota paraula que surt de la boca de Déu.» (Mateu 4:4).

Els humans produeixen pa amb les coses que Déu va crear. Però la veritable manera de viure és seguint la paraula de Déu.

L'apòstol Pau va escriure:

¹³ Per això també donem gràcies a Déu sense parar, perquè quan vau rebre la paraula de Déu que vau escoltar de nosaltres, la vau acollir no com a paraula dels homes, sinó com és en veritat, la paraula de Déu, que també efectivament treballa en tu que creus. ¹⁴ Perquè vosaltres, germans, us heu fet imitadors de les esglésies de Déu que es troben a Judea en Crist Jesús. (1 Tessalonicencs 2:13-14a).

⁷ ... la paraula de veritat (2 Corintis 6:7)

¹³ En ell també vau confiar, després d'escoltar la paraula de veritat, l'evangeli de la vostra salvació; (Efesís 1:13)

⁵ ... l'esperança que us ha guardat al cel, de la qual ja heu sentit a parlar en la paraula de la veritat de l'evangeli (Colosenses 1:5)

La veritat és un misteri per a la majoria, perquè la majoria no confien plenament en la veritable paraula de Déu (cf. Colossencs 1:5, -6,25-27; 1 Tessalonicencs 2:13) ni entenen gran part de la bona nova de l'evangeli de la salvació. La majoria confia en altres humans, que ells mateixos han estat enganyats per Satanàs (Apocalipsi 12:9). Jesús va declarar:

⁸ «Aquest poble s'acosta a mi amb la boca i m'honra amb els llavis, però el seu cor està lluny de mi. ⁹ I en va m'adoren, ensenyant com a doctrines els manaments dels homes. (Mateu 15:8-9)

Confiar més en altres éssers humans que en la paraula de Déu porta a l'adoració vana i allunya la gent de la veritat.

Tanmateix, la veritat es pot conèixer.

L'apòstol Joan va escriure:

³¹ Llavors Jesús digué als jueus que el creien: «Si us mantingueu en la meua paraula, sou realment deixebles meus. ³² I coneixereu la veritat, i la veritat us farà lliures». (Joan 8:31-32)

⁴⁶ ... I si dic la veritat, per què no em creus? ⁴⁷ Qui és de Déu escolta les paraules de Déu; per això no escolteu, perquè no sou de Déu. (Joan 8:46-47)

³⁷ ... He vingut al món per donar testimoni de la veritat. Tothom que és de la veritat escolta la meua veu (Joan 18:37).

⁶ Si diem que estem en comunió amb Ell i caminem en les tenebres, mentim i no practiquem la veritat. ⁷ Però si caminem en la llum com ell és en la llum, tindrem comunió els uns amb els altres, i la sang de Jesucrist, el seu Fill, ens neteja de tot pecat. (1 Joan 1: 6-7)

⁴ Qui diu: «Jo el conec», i no guarda els seus manaments, és mentider, i la veritat no és en ell. ⁵ Però qui guarda la seva paraula, realment l'amor de Déu és perfecte en ell. Per això sabem que estem en Ell. ⁶ Qui diu que roman en Ell, també ha de caminar com ell va caminar. (1 Joan 2:4-6)

¹⁸ Fills meus, no estimem de paraula ni de llengua, sinó de fet i de veritat. ¹⁹ I per això sabem que som de la veritat i assegurarem els nostres cors davant d'ell. (1 Joan 3:18-19)

³ Perquè em vaig alegrar molt quan van venir els germans i van donar testimoni de la veritat que hi ha en vosaltres, tal com camineu en la veritat. ⁴ No tinc més alegria que escoltar que els meus fills caminen amb veritat. (3 Joan 3-4)

Malgrat el que diu la Bíblia, la connexió entre la veritat que és la paraula de Déu i ser millor entesa per aquells que obeeixen a Déu és un misteri per a molts.

John també va escriure el següent:

3 ... Justes i veritables són els teus camins, oh Rei dels sants! (Apocalipsi 15:3)

Caminar en els camins de Déu ens ajuda a comprendre millor la veritat mentre vivim segons la veritat.

Com a cristians, santificats per la paraula de Déu (Joan 17:17), hem d'estar "dividint correctament la paraula de veritat" (2 Timoteu 2:15), mentre evitem la " xerrada mundana i buida, perquè ens portarà a més. impietat " (2 Timoteu 2:16, NASB). Per tant, evitem compromisos amb les religions del món.

Però, i si la ciència contradiu la Bíblia, com afirmen molts experts?

Bé, "que Déu sigui veritable, però tothom mentider" (Romans 3:4). Creieu en la paraula de Déu.

Fins i tot en els temps del Nou Testament, hi va haver qui va anomenar l'error "ciència". Avís:

²⁰ O Timoteu, guarda allò que estàs encomanat a la teva confiança, evitant els balbuceigs profans i vans i les oposicions de la ciència falsament anomenada:

²¹ La qual cosa alguns diuen que han errat pel que fa a la fe. (1 Timoteu 6:20-21, KJV)

Per tant, hi ha hagut qui van afirmar Crist que han estat enganyats per líders intel·lectuals que s'oposaven a la veritat.

L'apòstol Joan es va inspirar per escriure:

²⁶ Us he escrit aquestes coses sobre els qui intenten enganyar-vos. (1 Joan 2:26)

Diversos científics han estat enganyosos i/o han pensat que tenien fets en desacord amb la paraula de Déu. No caiguen en la seva desinformació.

Hi ha un Déu (per obtenir més informació, consulteu el llibre gratuït, en línia a ccog.org titulat: *L'existència de Déu és lògica?*) i es pot confiar en la seva paraula per a la veritat. La Bíblia adverteix que « malgrat l'home que confia en l'home » (Jeremies 17:5).

L'apòstol Pau va escriure el següent a Timoteu sobre alguns que eren:

⁷ sempre aprenent i mai capaços d'arribar al coneixement de la veritat. ⁸ Ara bé, com Jannes i Jambres es van resistir a Moisès, també aquests es resisteixen a la veritat: homes de ment corrupta, desaprovats pel que fa a la fe; ⁹ però **no avançaran més, perquè la seva bogeria serà manifesta a tothom** (2 Timoteu 3:7-9).

Molts afirmen estar sempre aprenent i interessats en la veritat, però la majoria es resisteixen a la veritat real.

Es va profetitzar que la veritat era una mercaderia més escassa en els últims temps:

¹² Sí, i tots els qui desitgen viure de manera piadosa en Crist Jesús patiran persecució. ¹³ Però els malvats i els impostors empitjoraran, enganyant i sent enganyats. ¹⁴ Però has de continuar en les coses que has après i de les quals has estat segur, sabent de qui les has après (2 Timoteu 3:12-14).

Si en tens prou de "l'amor de la veritat" (2 Tessalonicencs 2:10) i actuaràs en base a això, pots estalviar-te d'un engany massiu que s'acosta (2 Tessalonicencs 2:7-12) i ser estalviat de una "hora de prova" terrible que arriba a tota la terra (Apocalipsi 3:7-10).

Misteri del Repòs

Tot i que no sembla que el descans sigui un misteri, ho ha resultat ser-ho per a molts.

La Bíblia mostra que Déu va beneir el setè dia (Gènesi 2:2-3). La Bíblia no ensenya que Déu va beneir cap altre dia de l'elecció humana. Les persones han d'«obeir Déu més que els homes» (Fets 5:29).

Déu va proporcionar un descans físic setmanal per als humans. I fa provisions perquè els humans puguin mantenir-lo (cf. Èxode 16:5; Levític 25:18-22).

Molts es sorprenen en adonar-se que, a la llarga, poden fer més treballant sis dies en lloc de set. Però això és cert.

I com que la gent no entén les Escripures, això és un misteri per a la majoria.

Déu va inspirar el profeta Ezequiel per escriure:

²⁶ Els seus sacerdots han violat la meva llei i han profanat les meves coses santes; no han distingit entre allò sant i allò impur, ni han fet conèixer la diferència entre allò impur i allò net; i han amagat els seus ulls dels meus dissabtes, de manera que jo sóc profanat entre ells. (Ezequiel 22:26)

Molts líders religiosos violen la llei de Déu i han amagat els seus ulls relacionats amb els dissabtes. Els *meus dissabtes* és una referència al dissabte setmanal així com als dissabtes anuals que també es coneixen com els dies sants de Déu. Els dissabtes són un temps de descans físic/restauració i rejuveniment espiritual.

Les imatges de la setmana de set dies que, de la mateixa manera que Déu va donar als humans sis dies per fer la seva feina i descansar el setè, Déu va donar a la humanitat sis "dies de mil anys" (cf. Salm 90:4; 2 Pere 3:8) per fer l'obra de la humanitat, però després viure en el "setè dia de mil anys" del regne mil·lenari (cf. Apocalipsi 20:4-6).

El pla de 6.000/7.000 anys s'alinea bé amb els ensenyaments del Nou Testament sobre estar en els "darrers dies" (Fets 2:14-17) que va començar no més tard que quan Jesús estava acabant el seu ministeri terrestre (Hebreus 1:1-2). Els dos últims dies dels sis mil anys serien els últims dies d'aquest tipus de setmana.

La tradició jueva ensenya que aquesta idea de 6.000 anys es va ensenyar per primera vegada a l'escola del profeta Elies (Talmud babilònic: Sanedrí 97a).

A finals del segle II i abans del III, sants i bisbes greco-romans com Ireneu (Ireneu. Adversus). haereses , llibre V, capítol 28:2-3; 29:2) i Hipòlit (Hipòlit. A l' Hexaëmeron , o sis dies de treball) també van entendre i ensenyar els 6.000-7.000 anys i van informar que el dissabte setmanal representava el descans mil·lenari (el setè dels mil anys).

Però després de l' ascens de l'emperador Constantí al segle IV, molts altres van deixar d'ensenyar això . Es pot trobar més informació sobre les primeres creences al llibre gratuït, disponible en línia a ccog.org, titulat *Creences de l'Església catòlica original* .

Tot i que els catòlics greco-romans ja no ensenyen oficialment la doctrina dels 6.000 anys, Déu ha permès que el Diable i la humanitat durant aquesta edat de 6.000 anys optin per anar pel camí equivocat per minimitzar el sofriment total i formar part del procés per perfeccionar tots els humans. qui l'escoltarà, ja sigui en aquest temps o en el vinent.

Per què 6.000 anys?

Sembla que Déu va concloure que aquest seria temps suficient perquè els humans intentessin moltes maneres de vida diferents que pensaven que eren les millors, i diverses generacions des d'Adam i Eva han tingut aquesta oportunitat. Així, durant milers d'anys, els humans podrien veure millor que les afirmacions de Proverbis 14:12 i 16:25 : "Hi ha un camí que sembla correcte a un home, però el seu final és el camí de la mort". correcte.

Déu sabia que aquest món es tornarà tan malament cap al final d'aquests 6.000 anys, que "si no s'escurcés aquells dies, cap carn es salvaria" (Mateu 24:22).

Després dels 6.000 anys, Jesús tornarà, els sants ressuscitaran, la vida al planeta es salvarà i s'establirà la part mil·lenària del Regne de Déu (cf. Apocalipsi 20:4-6).

I això sembla que ha estat un misteri per a la majoria.

Observeu alguna cosa que Isaïes es va inspirar per escriure:

¹¹ Perquè amb llavis balbuceants i amb una altra llengua parlarà a aquest poble, ¹² A qui li va dir: "Aquest és el repòs amb el qual pots fer descansar el cansat", i: "Aquest és el refresc"; No obstant això, no ho van sentir. (Isaïes 28:11-12)

Déu promet repòs, però a causa dels "llavis tartamudeig i una altra llengua" —ensenyaments equivocats i problemes de traducció— la majoria no accepta el descans refrescant que Déu ha proporcionat per a cada setmana.

Al llibre dels Hebreus del Nou Testament, s'utilitzen dues paraules gregues diferents i sovint es tradueixen a l'anglès com a "repòs". Transliterats a l'anglès, són *katapausis* i *sabbatismos* . Com que molts traductors han traduït erròniament ambdues paraules igual, molts s'han confós. Sabbatismos s'utilitza a Hebreus 4:9, mentre que katapausis s'utilitza en llocs com Hebreus 4:3.

A causa del futur "repòs" (katapausis), el Regne de Déu, en què ha d'entrar l'Israel espiritual (Hebreus 4:3), els queda un sabbatismos , una observació del dia del dissabte ara (Hebreus 4:9).). Això vol dir que

els cristians entraran en el futur 'repòs' del Regne de Déu encara que ara guardin el descans setmanal del dissabte que l'espera. En aquesta època, el poble de Déu ha de descansar diligentment el mateix dia que Déu ho va fer (Hebreus 4:9-11a), "per tal que ningú caigui segons el mateix exemple de desobediència" (Hebreus 4:11b).

A causa de les equivocacions de traducció i de l'"amagat dels ulls" dels professors religiosos sobre els dissabtes de Déu, el descans bíblic encara és un misteri per a molts.

Misteri del pecat

Molta gent sembla estar confosa sobre què és el pecat.

Molts actuen com si poguessin definir-ho.

Tanmateix, és Déu, i no els humans, qui defineix el pecat.

Què és el pecat?

Així és com ho defineix la Bíblia:

⁴Qui comet pecat també comet il·legalitat, i el pecat és il·legalitat. (1 Joan 3:4, NKJV)

⁴Qui comet pecat també comet iniquitat; i el pecat és iniquitat. (1 Joan 3:4, DRB)

⁴Tothom que peca incompleix la llei i, de fet, el pecat és il·legalitat. (1 Joan 3:4, EOB Nou Testament)

⁴Qui comet pecat també transgredeix la llei, perquè el pecat és la transgressió de la llei. (1 Joan 3:4, KJV)

Quina llei?

La llei de Déu, que està en la seva paraula (cf. Salm 119:11), i que inclou els Deu Manaments (cf. 1 Joan 2:3-4; Salm 119:172; vegeu també el llibre gratuït, disponible en línia a www.ccog.org, titulat: *Els deu manaments: el decàleg, el cristianisme i la bèstia*).

Encara que ningú s'ha vist obligat a pecar, la Bíblia ensenya que tots han pecat (Romans 3:23).

Per què pequen els humans?

Bé, pel mateix motiu que Eva i Adam van pecar. Van ser enganyats per Satanàs i/o les seves luxúries.

Satanàs ha enganyat el món sencer (Apocalipsi 12:9). Ha utilitzat tots els mals pensaments que ha pogut per influir i enganyar a tota la humanitat. Satanàs ha difós la seva filosofia a tot arreu (vegeu Efesis 2:2), apel·lant a la vanitat, la luxúria i la cobdícia per influir-nos.

Observeu el següent del difunt evangelista Leroy Neff:

Cadascun de nosaltres ha estat sintonitzat amb aquest bombardeig enganyós des de ben petit. Satanàs ha utilitzat aquest mètode per introduir pensaments equivocats, i fa servir l'entorn i les circumstàncies per influir-nos a prendre decisions equivocades, tal com van fer Adam i Eva.

Quan vam néixer, no teníem odi ni animositat contra Déu o la seva manera perfecta. Ni tan sols sabíem que Déu existia, o que tenia una manera correcta de viure. Però al seu moment també vam desenvolupar la mateixa actitud que Satanàs, d'egoisme, d'avarícia i luxúria i de voler el nostre camí.

Quan érem nens petits, potser hem estat com aquells dels quals parlava Crist (Mateu 18:3, 4). Eren humils i ensenyables, encara no enganyats del tot per Satanàs i la seva societat. ...

Tota la desgràcia humana, la infelicitat, el dolor i la misèria han vingut com a resultat directe del pecat: la violació de les lleis espirituals i físiques de Déu. La felicitat i una vida plena i abundant són els resultats automàtics de l'obediència a la Llei de Déu. (Neff L. All About Sin. Tomorrow's World Magazine. Abril 1972)

I mentre Jesús va morir per tots els nostres pecats, el pecat té un cost. I el cost a llarg termini és que afecta negativament el pecador i el potencial de fer encara més bé. Doncs fes-ho No penseu que pecar ara és bo per a vosaltres (o per als altres), però esperem que tots aprendran lliçons dels seus pecats (cf. 2 Pere 2:18-20), els confesseu (1 Joan 1:9) i es penedeixin d'ells (cf. Actes 2:37-38).

A causa d'ensenyaments i tradicions inadequades, molts no reconeixen el pecat en aquesta època.

L'apòstol Pau va escriure:

⁷ Perquè el misteri de la illegalitat ja s'obre; ara només n'hi ha qui la frena, fins que se'n vagi del mig. ⁸ Llavors es revelarà l'injust, a qui el Senyor Jesús consumirà amb l'alè de la seva boca i anul·larà amb l'aparició de la seva vinguda, ⁹ la vinguda del qual és segons l'acció de Satanàs, en tots els poders i en signes. , i en les meravelles de la falsedat, ¹⁰ i en tot engany de maldat cap als que moren, a canvi dels quals no van rebre l'amor de la veritat per tal que es salvessin. ¹¹ I per això, Déu els enviarà una obra d'engany perquè creguin el que és fals, ¹² perquè siguin jutjats tots aquells que no han cregut la veritat sinó que s'han complagut en la injustícia. (2 Tessalonicencs 2:7-12, Bíblia literal de Berea)

Una part del "misteri de la illegalitat" ("misteri de la iniquitat" DRB) és que a molts no se'ls ha ensenyat aquesta veritat sobre el pecat i/o se'ls ha ensenyat a raonar al voltant de les lleis de Déu com els fariseus del temps de Jesús i, en canvi, accepten tradicions inadequades. (cf. Mateu 15:1-9). Aquells que no tinguin prou amor per la veritat seran cruelment enganyats a mesura que ens acostem al final d'aquesta època.

La Bíblia ensenya: "No us deixeu enganyar, els meus estimats germans" (Jaume 1:16).

Tanmateix, els humans tendim a enganyar-nos a nosaltres mateixos (especialment amb la influència de Satanàs) i no adonar-nos de l'abast de les nostres tendències a desviar-nos.

L'apòstol Jaume va explicar el següent sobre la temptació i el pecat:

¹² Feliç l'home que suporta la temptació; perquè quan hagi estat aprovat, rebrà la corona de vida que el Senyor ha promès als qui l'estimen. ¹³ Que ningú digui quan sigui temptat: «Sóc temptat per Déu»; perquè Déu no pot ser temptat pel mal, ni Ell mateix tempta ningú. ¹⁴ Però cadascú és temptat quan és atret pels seus propis desitjos i seduït. ¹⁵ Llavors, quan el desig ha concebut, fa néixer el pecat; i el pecat, quan ja ha crescut, produeix la mort. (Jaume 1:12-15)

Per resistir la temptació, per treure un pensament equivocat de la teva ment que hi entri, omple la teva ment de bons pensaments (Filipencs 4:8) i torna a Déu.

Quins millors pensaments hi ha que els sobre Déu i la seva Paraula? Si us resistiu correctament a Satanàs, la Bíblia diu que fugirà (Jaume 4:7).

Resistir et fa més fort espiritualment, mentre que lliurar-te al pecat et fa més feble.

El pecat ajuda a mostrar, per als qui estan disposats a creure, que necessitem Déu i els seus camins.

Déu va comprendre la influència de l'engany de Satanàs, així com les luxúries humanes, i va desenvolupar un pla de salvació que ho té en compte (per a més detalls sobre això, si us plau, consulteu el llibre en línia gratuït: *OFERTA Universal de Salvació. Apocatástasi: Déu pot? salvar els perduts en una era futura? Centenars d'escriptures revelen el pla de salvació de Déu*).

3. Què ensenyen les religions del món?

Diverses religions tenen les seves creences sobre quins són els propòsits de la creació. Per tant, mirem algunes declaracions d'aquelles que s'afereixen a diverses religions orientals i occidentals.

Però primer, considerem els ateus. Els ateus no creuen que els humans tinguin cap propòsit, excepte potser el gaudi o alguna forma de realització personal.

Hi ha alguns (que poden o no considerar-se com a ateus) que creuen que seria millor si existissin menys humans:

L'antinatalisme és la creença que la vida humana és objectivament sense valor i sense sentit. Tal com explica The Guardian, els antinatalistes sostenen que la reproducció humana causa un dany injustificat a la societat humana (que no hauria d'existir per començar, segons aquesta manera de pensar) i al planeta. A més, els pares són culpables d'un delictes moral en imposar l'existència als fills que no han consentit la seva existència. ...

Els antinatalistes sovint afirmen que la seva creença en la inutilitat de la vida humana està motivada per la compassió per la vida humana...

els antinatalistes volen protegir la humanitat del dany assegurant-ne l'eliminació... (Walsh M. Growing 'Anti-Natalist' Movement Calls For The Extinction Of Humanity... Daily Wire, 15 de novembre de 2019)

Bàsicament, els antinatalistes creuen que els humans causen més mal que bé, la vida és dura i, per tant, la gent no hauria de portar més éssers humans al món, ja que fer-ho augmentarà el sofriment i el dolor totals.

Però, estan equivocats sobre el valor humà.

Els humans sí que tenen valor. I mentre hi ha patiments, els humans van ser fets per contribuir i ajudar. Hi ha un sentit a la vida.

Ara, anem a veure què diu l'hinduisme sobre el propòsit de la humanitat.

S'informa que hi ha una mica més de mil milions d'hindús. Aquí teniu informació sobre les creences d'aquesta fe:

Segons l'hinduisme, el sentit (propòsit) de la vida és quatre: aconseguir el Dharma, Artha, Kama i Moksha. El primer, dharma, significa actuar amb virtut i rectitud. ... El segon sentit de la vida segons l'hinduisme és Artha, que es refereix a la recerca de la riquesa i la prosperitat a la vida. ... El tercer propòsit de la vida d'un hindú és buscar Kama. En termes simples, el kama es pot definir com l'obtenció del gaudi de la vida. El quart i últim sentit de la vida segons l'hinduisme és Moksha, la il·luminació. Amb molt, el sentit de la vida més difícil d'aconseguir, Moksha pot trigar a un individu només una vida per aconseguir-ho (poques vegades) o pot necessitar diverses. Tanmateix, es considera el sentit més important de la vida i ofereix

recompenses com l'alliberament de la reencarnació, l'autorealització, la il·luminació o la unitat amb Déu. (Sivakumar A. El sentit de la vida segons l'hinduisme, 12 d'octubre de 2014)

Així doncs, essencialment l'hinduisme ensenya a esforçar-se per viure amb rectitud, buscar la prosperitat, gaudir de la vida i assolir la il·luminació, que segons un hindú que vaig sentir parlar, també inclou la deificació. Tot i que aquestes creences hindús poden ser coherents amb la Bíblia, no expliquen per què hi hauria d'haver vida en primer lloc.

S'informa que hi ha una mica més de mig milió de budistes. El budisme té una visió diferent de l'hinduisme:

El budisme nega que hi hagi cap significat permanent i absolut de la vida, i la descriu com a insatisfactòria (s. dukkha) i buida (s. sunyata). Tanmateix, Buda va reconèixer que hi ha un significat relatiu de la vida, i és a través d'aquesta naturalesa relativa i condicionada de la vida que podem aconseguir i adonar-nos de la veritat universal. Segons els discursos de Buda, les nostres vides, i el món, no són sinó fenòmens que pugen i cauen. És un procés de formació i degeneració. (Quina és la importància de la vida? Buddhanet.net, recuperat el 21/03/19)

Mentre que l'hinduisme té molts déus, el budisme no en té cap. I, si no hi ha Déu, aleshores els budistes (com altres ateus) tenen raó que la vida no té un significat absolut.

Però si hi ha un ésser espiritual diví, i sí, és lògic concloure que n'hi ha (per tenir informació que ho demostrï, vegeu també el nostre fullet gratuït, en línia a ccog.org, *Is God's Existence Logical?*), llavors seria més sentit que un Creador diví tenia un propòsit real i significatiu.

Ara, tant el budisme com l'hinduisme ensenyen una idea anomenada Karma. Aquí hi ha informació d'una font budista:

El karma és la llei de la causalitat moral. La teoria del karma és una doctrina fonamental en el budisme. ... En aquest món no li passa res a una persona que no es mereixi per una raó o una altra. ... El terme pali Karma significa literalment acció o fer. Qualsevol tipus d'acció intencional ja sigui mental, verbal o física, es considera Karma. Cobreix tot el que s'inclou a la frase "pensament, paraula i fet". En termes generals, tota acció bona i dolenta constitueix Karma. En el seu sentit últim, Karma significa tota voluntat moral i immoral. (Sayadaw M. The Theory of Karma. Buddhanet.net, recuperat el 22/07/19)

Tot i que la Bíblia no fa servir el terme "Karma", sí que ensenya que un collirà el que sembla (Gàlates 6:7-8). Però, a diferència del budisme, la Bíblia ensenya que Déu dirigeix les coses (Proverbis 16:9) , de manera que finalment funcionarà bé per a aquells que acceptin la seva voluntat (cf. Romans 8:28). I no hi haurà fi de l'augment de la pau (Isaïes 9:7).

Ara, però, cal assenyalar que l'hinduisme i el budisme volen que el món sigui un lloc millor. Però no entenen com la Bíblia ensenya això.

A diferència dels budistes, els musulmans creuen en un Creador diví que té un propòsit per als humans. Segons els informes, hi ha 1.800 milions de musulmans. Aquí hi ha una visió islàmica relacionada amb per què Déu va fer la gent:

El nostre cos, el nostre esperit, la nostra predisposició a adorar Déu i la nostra llum són regals enviats directament de Déu per servir com a mitjans crítics per assolir la perfecció humana. Aquesta perfecció rau a cultivar aquells aspectes de l'esperit que transcendeixen les seves qualitats animadores, actualitzant la nostra disposició a adorar i perfeccionant la nostra llum. Quan això succeeix, l'ésser humà és una criatura bella i, com a tal, un objecte adequat de l'amor diví, ja que com va esmentar el nostre Profeta, "De veritat que Déu és bell i estima la bellesa". (Shakir A. The Human in the Qur'an. Journal of the Zaytuna College, 5 de juny de 2018)

Ara, mentre que Jesús també va assenyalar que la perfecció hauria de ser l'objectiu (Mateu 5:48), l'anterior no explica realment per què Déu va fer els humans. Tanmateix, la següent font islàmica en dona una raó:

Déu va crear l'home per servir-lo, és a dir, que els homes haurien de creure en el Déu únic i fer el bé. Aquest és l'objecte de la vida humana. Déu diu: "No he creat homes sinó perquè em serveixin". (The Winds That Scatter, 51:56) (Quin és el propòsit de la vida humana a l'Islam? Muslim Converts Association de Singapur, consultat el 21/03/19)

Tot i que els humans haurien de fer el bé, gran part de la resta de l'anterior és semblant a certes opinions protestants sobre per què Déu va fer humans, que veurem a continuació.

Algunes opinions protestants

Hi ha diferents punts de vista sobre per què Déu va crear els humans dins de les religions ja esmentades.

I el mateix passa entre els protestants.

S'informa que hi ha una mica més de 800 milions de protestants, i estan dividits per moltes denominacions, ministeris i sectes (nota: l'Església *continua* de Déu NO és protestant; els detalls de per què es troben als nostres llibres en línia gratuïts: *The Continuing History of the Església de Déu i esperança de salvació: com l'Església de Déu continuada es diferencia del protestantisme*).

Tanmateix, malgrat la varietat de protestants, sembla que hi ha alguns acords generals sobre per què Déu va fer alguna cosa.

Observeu una visió protestant de per què Déu va fer els humans:

Per què Déu va crear els humans?

Ho va fer per donar-se glòria. Déu ens va crear per viure i gaudir de les relacions com ell ho va fer. Jesús va dir: "Us ho he dit perquè la meua alegria estigui en vosaltres i la vostra alegria sigui completa" (Joan 15:11). ...

Llevar glòria a Déu, és a dir, exaltar-lo, elevar-lo, elogiar-lo, reflexionar sobre ell honorable, és de fet el nostre propòsit a la vida. (Ministerio de Bell S. Josh McDowell. publicat l'11 d'abril de 2016)

Nosaltres al CCOG no estariem d'acord. Déu no ens va crear perquè és una entitat espiritual impulsada per l'ego que necessitava gent per donar-li glòria. Ni donar glòria a Déu és el propòsit de la vida humana. Però és cert que Déu volia augmentar l'alegria.

resposta protestant una mica semblant :

Per què Déu va crear en primer lloc? Estava avorrit? Estava sol? Per què Déu va passar per la molèstia de fer humans?

La Bíblia ens diu que el propòsit últim de Déu per a l'univers és revelar la seva glòria. La Bíblia ens diu que el propòsit últim de Déu per a la humanitat és revelar el seu amor. (Was God Bored? All About God Ministries, consultat el 21/03/19)

Bé, això està una mica més a prop, ja que l'amor n'és part, però de nou la implicació és que Déu ho va fer tot per la seva necessitat d'acariciar el seu ego. Déu no és vana i no ho necessita.

Aquí hi ha opinions d'altres dos protestants:

Per què Déu va crear el món?

La resposta breu que ressona a tota la Bíblia com un tron és: *Déu va crear el món per a la seva glòria*. (Piper J. 22 de setembre de 2012. <https://www.desiringgod.org/messages/why-did-god-create-the-world> consultat el 16/01/19)

Per què Déu va crear?

Déu no va crear a causa d'alguna limitació dins de si mateix. En canvi, ho va crear tot del no-res per tal de mostrar la seva glòria per al delit dels seus éssers creats i perquè poguessin declarar la seva grandesa. (Ministerios Lawson J. Ligonier, 3 de juliol de 2017)

Dos més que diuen que Déu va fer les coses per a la seva glòria personal.

Així doncs, aquestes fonts protestants (incloses les baptistes) semblen estar d'acord. Però nosaltres a CCOG no creiem que entenguin realment el misteri del pla de Déu.

Vistes des de l'Església Catòlica Romana i dels Testimonis de Jehovà

Què passa amb els catòlics romans?

El *Catecisme de l'Església Catòlica* ensenya:

293 L'Esriptura i la Tradició no deixen d'ensenyar i celebrar aquesta veritat fonamental: «El món va ser fet per a la glòria de Déu». ¹³⁴ Sant Bonaventura explica que Déu va crear totes les coses «no per augmentar la seva glòria, sinó per mostrar-la i comunicar-la», ¹³⁵ perquè Déu no té cap altre motiu per crear que el seu amor i bondat: «Les criatures van sorgir quan el la clau de l'amor li va obrir la mà". ¹³⁶ El Concili Vaticà I explica:

Aquest, veritable Déu, de la seva pròpia bondat i “totpoderós”, no per augmentar la seva pròpia benaurança, ni per assolir la seva perfecció, sinó per manifestar aquesta perfecció a través dels beneficis que atorga a les criatures, amb absoluta llibertat de consell. “i des del principi dels temps, fet del no-res els dos ordres de criatures, l'espiritual i el corporal. . . ” ¹³⁷

294 La glòria de Déu consisteix en la realització d'aquesta manifestació i comunicació de la seva bondat, per a la qual va ser creat el món. Déu ens ha fet «per ser fills seus per Jesucrist, segons el propòsit de la seva voluntat, *per lloança de la seva gràcia gloriosa* », ¹³⁸ perquè «la glòria de Déu és l'home plenament viu; a més, la vida de l'home és la visió de Déu: si la revelació de Déu a través de la creació ja ha aconseguit la vida per a tots els éssers que habiten a la terra, quant més la manifestació del Pare per la Paraula obtindrà vida per als qui veuen Déu». ¹³⁹ El propòsit últim de la creació és que Déu «que és el creador de totes les coses esdevingui finalment «tot en tot», assegurant així simultàniament la seva pròpia glòria i la nostra beatitudine.

Ara bé, a causa de l'esment de l'amor, l'anterior és més proper que algunes altres fonts, encara que no és prou complet ja que deixa de banda una raó important.

El difunt cardenal John Henry Newman es va apropar quan va escriure el següent:

Estic creat per fer alguna cosa o per ser una cosa per a la qual ningú més està creat. Tinc un lloc en els consells de Déu, en el món de Déu, que ningú més té... Si, efectivament, fallo, Ell en pot aixecar un altre, com podria fer de les pedres fills d'Abraham. No obstant això, tinc part en aquesta gran obra... Ell no m'ha creat per a res. (Newman JH. *Meditations and Devotions of the Late Cardinal Newman*. Longmans, Green, 1903, pàg. 301)

L'anterior és bàsicament correcte, tot i que encara no està complet. Alguns protestants també s'adonen que Déu tindrà una obra per als seus sants durant l'eternitat, però solen ser vagues sobre quina obra o per què.

Ara, aquí teniu el que ensenyen els Testimonis de Jehovà a la *l·liçó 2.3* dels seus ensenyaments bíblics en línia titulats *Per què Déu va crear humans ?* :

Jehovà va crear els humans per gaudir de **la vida a la terra per sempre** i per conèixer-lo com el seu Pare amorós. (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#78> consultat el 16/01/ 19)

... per què existeix la terra? ... Va ser creat per ser una casa preciosa per als humans (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#85> accedit el 16/01/19).

1. Déu va crear la terra perquè fos una llar permanent per als humans
2. Déu va crear els humans per **viure per sempre** sota la seva amorosa direcció. Aconseguirà aquest propòsit (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#131>)

Si bé és cert que Déu va crear la terra per ser una llar per als humans, i que Déu donarà vida eterna a aquells que es penediran i acceptin Jesús correctament, això realment no explica PER QUÈ Déu va crear els humans en primer lloc.

La visió beatífica

Alguns senten que l'eternitat es passarà principalment mirant la cara de Déu. Això es coneix com la "visió beatífica".

Tot i que la Bíblia ensenya que podem veure el rostre de Déu per sempre (Salm 41:12), alguns ensenyen la visió beatífica com la recompensa cristiana i el propòsit de la creació.

Així ho descriu l' *Enciclopèdia del Nou Món* :

La **visió beatífica** és un terme de la teologia catòlica que descriu la percepció directa de Déu que gaudeixen els que estan al cel, impartint felicitat o felicitat suprema. Des d'aquest punt de vista, la comprensió dels humans de Déu mentre viu és necessàriament indirecta (mediada), mentre que la visió beatífica és directa (immediata). ...

Tomàs d'Aquino va explicar la visió beatífica com l'objectiu final de l'existència humana després de la mort física. La formulació d'Aquino de contemplar Déu al cel és paral·lela a la descripció de Plató de contemplar el Bé al món de les Formes, cosa que no és possible mentre encara es troba al cos físic. ...

La filosofia de Plató deixa entreveure el concepte de la Visió beatífica a l'Al·legoria de la cova, que apareix al Llibre 7 de la República (514a-520a), parlant a través del personatge de Sòcrates:

La meua opinió és que en el món del coneixement la idea del bé (el Bé) apareix per darrera de totes, i només es veu amb un esforç; i, quan es veu, també es dedueix que és l'autor universal de totes les coses belles i rectes, pare de la llum i del senyor de la llum en aquest món visible, i la font immediata de la raó i la veritat en l'intel·lectual (517b ,c)

Per a Plató, el Bé sembla correspondre a Déu en la teologia cristiana. ...

Sant Ciprià de Cartago (segle III) va escriure sobre els salvats veient Déu al Regne dels Cels:

Què grans seran la vostra glòria i felicitat, que se us permeti veure Déu, que us honoreu de compartir l'alegria de la salvació i la llum eterna amb Crist, vostre Senyor i Déu... per delectar-vos amb l'alegria de la immortalitat al Regne del Cel amb els justos. i els amics de Déu. ...

Al segle XIII, el filòsof i teòleg Tomàs d'Aquino, seguint el seu mestre Albert Magnus, va descriure l'objectiu final d'una vida humana com a consistent en la visió intel·lectual beatífica de l'essència de Déu després de la mort. Segons Tomàs d'Aquino, la visió beatífica supera tant la fe com la raó. ...

El pensament hindú i budista fa temps que parla de l'experiència del samadhi, en què l'ànima troba la unió amb el diví mentre encara està al cos. La tradició mística a l'Islam parla de veure literalment amb els ulls de Déu: "Quan l'estimo, sóc la seva oïda per la qual escolta; i la seva vista per la qual veu; la seva mà per la qual colpeja; i el seu peu pel qual camina" (Hadith d'An-Nawawi 38).

George Fox i els altres primers quàquers creien que l'experiència directa de Déu estava disponible per a totes les persones, sense mediació. (Beatific Vision. New World Encyclopedia, 2013. http://www.newworldencyclopedia.org/entry/Beatific_Vision consultat el 16/04/19)

Nota: La Bíblia és clara que Déu baixarà a la terra (Apocalipsi 21:1-3), per tant, l'Escriptura nega la visió d'una visió beatífica al cel.

L'editor del *Lutheran Journal of Ethics* va escriure:

Però l'objectiu final del propòsit de Déu per a la criatura humana brilla a través d'una comprensió escatològica de la santificació, on se'ns promet la visió beatífica de la santedat i la plena comunió amb Déu en l'eternitat. (Santos C. Introducció de l'editor: Luterans i santificació. © setembre/octubre de 2017. *Journal of Lutheran Ethics*, volum 17, número 5)

Molts protestants que creuen en la visió beatífica s'inclinen cap a la visió que aquesta visió és una visió espiritual, no física (per exemple, Ortlund G. Why We Misunderstand the Beatific Vision. First Baptist Church of Ojai, 26 de setembre de 2018).

Aquells que accepten versions de la Visió Beatífica com a objectiu final tendeixen a pensar que veure Déu els omplirà de la seva pròpia felicitat.

Aquí hi ha una visió oposada d'aquesta visió d'un antic escriptor de l'Església de Déu:

Si s'ha de passar l'eternitat mirant feliçment la cara de Déu, o si tots els nostres desigs es compleixen immediatament, com ensenyen moltes religions, després d'uns quants mesos (o després d'uns quants milions d'anys, no importa), la vida es tornaria avorrida. I una vegada que la vida es fes avorrida, seria horriblement i diabòlicament terrorífica. Perquè no restaria més que una eternitat interminable d'avorriments per venir, amb la mort una manera d'escapament meravellosa però impossible (vegeu Lluç 20:35-38). Aquesta seria realment la tortura definitiva.

Però el nostre Pare Etern té una idea millor. Ha dissenyat un pla en el qual l'eternitat no es farà cada cop més avorrida. Però, per increïble que sembli, l'eternitat es farà progressivament més emocionant, més brillant i més agradable a mesura que cada eó segueixi un eó. (Kuhn RL. The God Family - Part Three: To Inhabit Eternity. Good News, juliol de 1974)

Sí, Déu va fer el que va fer perquè l'eternitat fos millor. Observeu alguna cosa d'un escriptor difunt de l'Església de Déu:

El Déu que va reunir aquest món ho va fer amb un pla en ment. Aquell pla no era el Nirvana sense esperança d'una religió important del món que promet que us convertireu en una part inconscient del gran tot del no-res sense preocupacions per sempre, perquè no teniu

consciència individual per sempre. No és la felicitat d'adormir-se en una hamaca penjada entre dues palmeres datileres en un oasi, ser alimentat per sempre per donzelles voluptuoses, la promesa de la qual els seguidors d'Al·là estan assegurats. No és caminar pels carrers daurats amb sabatilles daurades, tocar una arpa amb l'única preocupació de com mantenir recte l'aurèola, com sembla ser la promesa de la majoria de grups protestants. Sens dubte, no és la promesa de poder mirar finalment la cara de Déu i apreciar la visió beatífica (sigui el que sigui), com és la promesa a aquells que segueixen la fe catòlica: el que proposa el Déu que tot ho va crear és portar-te a la seva mateixa família. Ser Déu com Déu és Déu! No només per ser un Déu en el sentit eufemístic de tots som germans i germanes amb Déu com a Pare de proa, sinó per compartir completament la seva naturalesa divina. ...

El pla real de Déu és pràctic. Ell diu del seu Regne familiar que mai no tindrà fi a la seva expansió. El seu pla és continuar afegint fills i filles que miren, senten, actuen com Ell i que es componen de la mateixa vida espiritual eterna que s'autoregenera com Ell, per sempre! Per això, l'objectiu que Déu s'ha posat davant ell mateix és una esperança que ni tan sols Ell complirà mai. Interminable, eterna, creant per sempre una família en constant expansió per gaudir i governar la gran creació que Ell ja ha fet, i que tu i jo compartim sense fi les futures creacions. Un pla ocupat, pràctic, interessant, desafiant i continu que dóna una raó eterna per viure.

No hi ha avorriment en aquest pla. Mai un moment en què el vostre interès s'esgotarà. No hi ha cap carpeta mítica i de sons religiós sobre una terra espiritual de mai-mai on no feu res per sempre, sinó una feina eterna de crear, governar! resolució de problemes amb benefici visible. ... Té el poder de ressuscitar-te ... (Hill DJ. El que el món necessita ara és... ESPERANÇA. La veritat clara, febrer de 1979)

Observeu alguna cosa d'un líder difunt de l'Església de Déu:

"Si un home mor, tornarà a viure?" (Job 14:14). Aquest hauria de ser un temps d'ESPERANÇA, perquè fins i tot si AQUEST MÓN mor —i així morirà— hi haurà **una RESURRECCIÓ d'un món nou i millor** —un món en PAU— un món de satisfacció, felicitat, abundància, ALEGRIA! Déu ens ajudi a entendre! No només una existència contínua, sinó la vida plena, feliç, interessant i ABUNDANT! Sí, i això per a TOTA L'ETERNITAT! (Armstrong HW. Quin és el propòsit de la resurrecció? Bones notícies, març de 1982)

Com que molts no entenen completament les Escriptures, han promogut punts de vista, com com ensenyen la visió beatífica, que no són totalment coherents amb el pla de Déu.

Mirant Déu no, per si sol, millora l'eternitat. Encara que Ell ens beneeix per sempre, sens dubte ho farà (cf. Salm 72:17-19).

Totes les coses creades per a Jesús

El Nou Testament ensenya això relacionat amb Jesús i la creació:

¹⁵ Ell és la imatge del Déu invisible, el primogènit de tota la creació. ¹⁶ Perquè per Ell van ser creades totes les coses que hi ha al cel i a la terra, visibles i invisibles, ja siguin trons o dominis o principats o potestats. Totes les coses van ser creades per Ell i per Ell. Colossencs 1:15-16)

² ... el seu Fill, a qui ha nomenat hereu de totes les coses, mitjançant el qual també ha fet els mons; ³ ell, essent la lluentor de la seva glòria i la imatge expressa de la seva persona, i tot ho sosté amb la paraula del seu poder (Hebreus 1:2-3).

Ara, simplement vam ser creats per mirar Jesús per l'eternitat?

No.

Observeu per què Jesús va dir que va venir:

¹⁰ ... He vingut perquè tinguin vida i que la tinguin *més* abundantment. (Joan 10:10)

En tenir "vida" i tenir-la "més abundant", Jesús ensenya que va venir perquè poguéssim tenir una eternitat millor i que poguéssim ajudar a millorar l'eternitat.

Déu no va crear humans amb el propòsit que els humans el miren fixament per tota l'eternitat.

4. Per què Déu permet patir?

Si Jesús va venir perquè tinguem la vida "més abundant" (Joan 10:10), ¿admet Déu el patiment?

Sí.

Hi ha un propòsit per a això?

Sí.

³¹ Perquè el Senyor no rebutjarà per sempre. ³² Encara que provoqui dolor, mostrarà compassió segons la multitud de les seves misericòrdies. ³³ Perquè no afligeix voluntàriament, ni afligeix els fills dels homes. (Lamentacions 3:31-33)

Fixeu-vos que Déu no ens afligeix ni ens dol de bon grat. Ell vol que fem el bé (cf. 3 Joan 2).

A gent decent li passen coses aparentment dolentes.

Jesús mai va pecar (Hebreus 4:15), sinó que va patir per nosaltres (1 Pere 2:21). I "encara que era un Fill, però va aprendre a obeir amb les coses que va patir" (Hebreus 5:8).

Per què Déu permet que els humans pateixin?

Hi ha un parell de raons. Un és com a càstig/resultat dels nostres pecats per animar-nos a no pecar i a tornar a Déu (Lamentacions 3:39-40; Levític 26:18). I hauríem d'entendre que la Bíblia ensenya que Déu ens castiga menys del que mereixen les nostres iniquitats (cf. Esdres 9:13; Job 11:6). Ara, fins i tot la gent que creu almenys aquestes parts de la Bíblia, s'adonen d'això.

Però hi ha un altre motiu, més complicat.

L'apòstol Pau ens diu que «la creació va ser sotmesa a la vanitat, no de grat, sinó a causa d'aquell que la va sotmetre amb esperança» (Romans 8:20). També va escriure:

¹⁶ Per tant, no ens desanimam. Tot i que el nostre home exterior està perint, l'home interior es renova dia a dia. ¹⁷ Perquè la nostra aflicció lleugera, que és només per un moment, ens fa un pes de glòria molt més gran i etern, ¹⁸ mentre no mirem les coses que es veuen, sinó les que no es veuen. Perquè les coses que es veuen són temporals, però les que no es veuen són eternes. (2 Corintis 4:16-18)

La gent està en procés de perfeccionament, que inclou dolor i aflicció, però hi ha esperança. Els que no són cridats en aquesta època són refinats d'una manera (Isaïes 48:10; Jeremies 9:7), mentre que els cridats s'han de refinar i purificar més com plata i/o or (Zacaries 13:9; Salm 66:10; Daniel). 11:35, 12:10; 1 Pere 1:7; cf. Apocalipsi 3:18). Per tant, hi ha proves "de foc" en aquesta època (1 Pere 1:7; 4:12).

Hi ha esperança per al que serà millor:

⁹ Però, estimats, confiem en coses millors de vosaltres, sí, coses que acompanyen la salvació, encara que parlem d'aquesta manera. ¹⁰ Perquè Déu no és injust d'oblidar la vostra obra i treball d'amor que heu mostrat envers el seu nom, en el fet que heu ministrat els sants i ho feu. ¹¹ I desitgem que cadascú de vosaltres mostri la mateixa diligència amb la plena seguretat de l'esperança fins al final, ¹² que no us deixeu lent, sinó que imiteu aquells que per fe i paciència hereten les promeses. (Hebreus 6:9-12)

Per tant, hem de ser pacients i confiar que els camins de Déu donaran lloc a "coses millors".

Aguantar pacientment el patiment és un signe d'amor:

⁴ L'amor és patiment, és amable, l'amor no enveja, l'amor no es vanagloria, no s'enfada, ⁵ no actua de manera indecent, no busca les seves pròpies coses, no s'irrita, no imputa el mal, ⁶ [No s'alegra per la injustícia, i s'alegra amb la veritat; tot suporta, ⁷ tot ho creu, tot ho espera, tot ho aguanta. ⁸ L'amor mai falla; (1 Corintis 13:4-8, Versió estàndard literal)

La paraula grega traduïda com a amor es translitera com "àgape", i aquest tipus d'amor s'alegra de la veritat i ho suportarà totes les coses. Un misteri de l'amor real és que el patiment pot estar implicat en el desenvolupament de l'amor. L'amor real no fallarà.

De vegades la gent pateix per fer el bé:

¹⁷ Perquè és millor, si és la voluntat de Déu, patir per fer el bé que per fer el mal. (1 Pere 3:17)

Tingueu en compte que l'anterior NO DIU que sigui la voluntat de Déu infligir-nos sofriment perquè ens sentim miserables. Els camins de Déu són més alts que els nostres (Isaïes 55:8-9) i els aspectes de l'amor són un misteri en el pla de Déu (cf. Efesis 5:25-32).

Ara, la Bíblia té clar que hi ha beneficis que sorgiran del patiment que ens afecta:

³ La tristesa és millor que el riure, perquè amb un rostre trist el cor es millora. ⁴ El cor dels savis és a la casa del dol, però el cor dels insensats és a la casa de l'alegria. (Eclesiastès 7:3-4)

¹⁶ L'Esperit mateix dóna testimoni juntament amb el nostre esperit, testimoniant que som fills de Déu. ¹⁷ Ara bé, si som fills, també som hereus, de veritat, hereus de Déu i cohereus de Crist, si de fet patim juntament amb Ell, perquè també siguem glorificats juntament amb Ell. (Romans 8:16-17, AFV)

¹⁸ Perquè considero que els sofriments d'aquest temps no són dignes *de ser comparats* amb la glòria que es revelarà en nosaltres. (Romans 8:18)

¹² Estimats, no us trobeu estrany la prova de foc que us ha de provar, com si us passés alguna cosa estranya; ¹³ però alegreu-vos en la mesura que participeu dels sofriments de Crist, perquè quan es manifesti la seva glòria, també us alegreu amb una alegria extraordinària. (1 Pere 4:12-13)

¹¹ Fill meu, no menyspreis la correcció del Senyor, ni detestis la seva correcció; ¹² El Senyor corregeix a qui estima, com un pare el fill en qui es delecta. (Proverbis 3:11-12)

⁵ I heu oblidat l'exhortació que us parla com a fills: «Fill meu, no menyspreu la correcció del Senyor, ni us desanimar quan ell us repreneix; ⁶ Perquè el Senyor castiga a qui estima, i flagella tots els fills que rep».

⁷ Si suportes la correcció, Déu et tracta com a fills; perquè quin fill hi ha a qui un pare no castiga? ⁸ Però si sou sense correcció, de la qual tots han esdevingut partícips, sou il·legítics i no fills. ⁹ A més, hem tingut pares humans que ens van corregir i els vam respectar. No estarem molt més fàcilment sotmesos al Pare dels esperits i viurem? ¹⁰ Perquè, en efecte, ens van castigar durant uns quants dies com els semblava millor, però ell per al nostre benefici, perquè puguem ser partícips de la seva santedat. ¹¹ Ara no sembla que cap correcció sigui alegre de moment, sinó dolorós; no obstant això, després dóna el fruit pacífic de la justícia als qui han estat entrenats per ella. (Hebreus 12:5-11)

El sofriment està permès perquè la gent sigui corregida, entrenada, construeixi el caràcter i en sigui millor (vegeu també Romans 5:3-4, 8:17; 2 Tessalonicencs 1:3-5; Jaume 1:2-4; 2 Pere 1:5-8; Apocalipsi 21:7-8). Les proves i els problemes ajuden a construir fe, ensenyen humilitat, ens donen lliçons i ens poden ajudar a apropar-nos a Déu.

Tot i que ara pot semblar aclaparador, Déu ho entén i ho fa perquè el seu poble ho pugui suportar (1 Corintis 10:13). Jesús essencialment va ensenyar a prendre-ho un dia a la vegada (Mateu 6:34). I el que Ell ha planejat en el futur està molt més enllà dels patiments físics que hi haurà en aquesta vida (Romans 8:18).

Jesús i el poble de Déu han patit:

¹ Per tant, com que també estem envoltats d'un núvol de testimonis tan gran, deixant enrere tot el pes del pecat que ens envolta, correm amb paciència la carrera que se'ns planteja, ² amb els ulls fixats en Jesús, l'autor i consumidor de la nostra fe, a qui li oferia alegria, va suportar la creu {Gr. stauros – estaca}, menyspreant la vergonya i estava assegut a la dreta del tron de Déu. ³ Perquè tingueu en compte aquell que va suportar tanta contradicció dels pecadors contra ell mateix perquè no us canseu de l'ànima i us canseu. (Hebreus 12:1-3, Bíblia del Jubileu)

El patiment s'acabarà:

¹² ... Encara que t'hagi afligit, no t'oferiré més; ¹³ Perquè ara trencaré el seu jou de tu, i trencaré els teus lligams. (Nahum 1:12-13)

Tot i que això es va donar com una profecia relacionada amb Nínive, altres escriptures confirmen que el sofriment s'acabarà (Apocalipsi 21:4) i el jou de Satanàs es trencarà (Isaïes 14:12-17; Apocalipsi 20:1-3).

Cal assenyalar que el patiment no sempre és el resultat de les nostres accions. Nosaltres, com Jesús, podem patir injustament:

¹⁹ Perquè això és lloable, si a causa de la consciència envers Déu hom suporta el dolor i el patiment injustament. ²⁰ Perquè, quin mèrit té si, quan ets colpejat pels teus defectes, ho prens amb paciència? Però quan fas el bé i pateixes, si ho prens amb paciència, això és lloable davant Déu.

²¹ Perquè a això va ser cridat, perquè també Crist va patir per nosaltres, deixant-nos un exemple, perquè seguïu els seus passos:

²² «Qui no va cometre pecat, ni es va trobar engany a la seva boca»;

²³ el qual, quan va ser insultat, no va injuriar a canvi; quan va patir, no va amenaçar, sinó que es va *entregar* a qui jutja amb justícia; (1 Pere 2:19-23)

Jesús ens va donar exemple sobre el patiment (1 Pere 2:21-24). Com ho van fer els profetes (Jaume 5:10-11).

Hem d'imitar Jesús (1 Pere 2:21-24), així com el profeta Pau (1 Corintis 13:2) tal com va imitar Jesús (1 Corintis 11:1).

Nens

Què passa amb els nens que pateixen?

La Bíblia parla dels nens que pateixen. Almenys un home va néixer cec perquè "les obres de Déu es manifestessin en ell" (Joan 9:3). Però l'altra raó és perquè també construeixin caràcter.

Déu té un pla per a nosaltres, fins i tot abans que naixem:

¹⁶ Els teus ulls van veure la meva substància, encara no formada. I al teu llibre estaven tots escrits: " Els dies que se'm van fer, quan encara no n'hi havia cap". (Salm 139:16)

Què passa amb els nens que moren, són avortats o assassinats a una edat primerenca?

Tot i que aquestes són tragèdies humanes, Déu té un pla per a elles: no les ha oblidat (cf. Isaïes 49:15). Ells, com altres no cridats i no escollits en aquesta època, formaran part de la segona resurrecció (Apocalipsi 20:5, 11). I la Bíblia diu que tornaran a viure, però aquest temps durant 100 anys segons Isaïes 65:20.

Cap a la perfecció

A l'Antic Testament, Moisès va escriure que «l'obra de Déu és perfecta» (Deuteronomi 32:4). En el Nou Testament, l'apòstol Jaume va escriure:

² Germans meus, considereu-ho tot d'alegria quan caieu en diverses proves, ³ sabent que la prova de la vostra fe produeix paciència. ⁴ Però que la paciència tingui la seva obra perfecta, perquè siguis perfecte i complet, sense faltar de res. ⁵ Si algú de vosaltres no té saviesa, que la

demani a Déu, que dona a tothom amb generositat i sense reprotxes, i li serà donada. (Jaume 1:2-5)

El patiment sembla que forma part del camí cap a la perfecció. Això NO vol dir que ens torturem intencionadament com ho fan alguns, sinó que hem de suportar pacientment les proves i els patiments que ens trobem.

I sí, això és més fàcil d'escriure que d'experimentar, i Déu ho sap (cf. Hebreus 12:11):

⁸ El Senyor perfeccionarà *el que em concerneix*; (Salm 138:8)

Déu està treballant per perfeccionar-vos!

Considereu que la Bíblia ensenya que Jesús va aprendre l'obediència del patiment:

⁸ Encara que era un Fill, va aprendre a obeir amb les coses que va patir. ⁹ I després d'haver estat perfeccionat, es va convertir en l'autor de la salvació eterna per a tots els qui l'obeeixen (Hebreus 5:8-9).

Els seus seguidors també haurien d'aprendre això.

Jesús va ensenyar:

⁴⁸ Per tant, sereu perfectes, com és perfecte el vostre Pare del cel. (Mateu 5:48)

Vol dir que els cristians són ara perfectes?

No.

L'apòstol Joan va ensenyar clarament que els veritables cristians encara pequen i necessiten perdó (1 Joan 1:8-10).

Aleshores, vol dir això que els cristians haurien de concloure, ja que això és impossible, que està bé no intentar-ho?

No.

Els cristians han de superar amb l'ajuda de Déu (Romans 12:21; Filipenses 4:13; 1 Joan 4:4) les proves i proves d'aquesta vida, que ens ajuda a acostar-nos a la perfecció (Jaume 1:2-4).

L'apòstol Pau, mentre patia una aflicció, va explicar una cosa que Jesús li va dir:

⁹ I em va dir: "La meva gràcia et n'hi ha prou, perquè la meva força es perfecciona en la feblesa". (2 Corintis 12:9)

Ara estem perfeccionant-nos a través del que estem passant.

És quan els cristians ressuscitan com a fills de Déu que seran completament perfeccionats (cf. Efesis 4:13; Hebreus 11:40).

5. Per què Déu et va fer?

Quin és el teu propòsit?

TU no ets el mateix que ningú. La Bíblia ensenya que "no tots els membres tenen la mateixa funció... individualment... Déu ha posat els membres, cadascun d'ells, en el cos tal com ha volgut" (Romans 12:4-5, 1 Corintis 12:18).

Per tant, ets diferent. El teu destí és únic i important. La teva vida té sentit.

Quin és el sentit bíblic de la teva vida?

Qui ets?

TU ets aquell que pots donar amor d'una manera única.

I això és una cosa que podreu fer eternament.

A mitjans del segle passat, l'Església de Déu (Setè Dia) va publicar:

El cristià no viu només per avui; anticipa un demà millor. (El que creu l'Església de Déu. El defensor de la Bíblia i el pregoner del Regne vinent. 3 d'octubre de 1949, pàg. 7)

Però un cristià no només preveu un demà millor. Un veritable cristià construeix el caràcter ara a través de les proves, les oportunitats i les proves de la vida (vegeu Romans 5:1-4) que ajudaran el cristià a ser capaç de contribuir personalment al "demà millor".

En última instància, Déu té plans especials per a TU personalment.

Déu et va fer per donar amor a la teva manera individual (cf. 1 Corintis 12:20-13:10).

Però com?

Essencialment, ara vivint per fe i obediència a Déu en aquesta vida.

En ser obedients, prendre decisions bíbliques, tenir fe, practicar l'amor i perdurar fins al final, els cristians no només construïran el caràcter sinó que faran que l'eternitat sigui millor per a ells mateixos i per als altres.

Pel que fa a la fe, com que l'existència de Déu és un fet (cf. Romans 1:20; vegeu també el llibre gratuït, disponible a ccog.org, *Is God's Existence Logical?*), no cal fe per creure que hi ha un Déu. Fins i tot els dimonis creuen i tremolen (Jaume 2:19). Tanmateix, cal fe per confiar, creure i obeir Déu. Això forma part del "misteri de la fe" (vegeu 1 Timoteu 3:9; es pot trobar més informació sobre la fe al fullet gratuït, disponible en línia a ccog.org, *Faith for Those God has Called and Chosen*).

Déu concedeix el seu Esperit Sant als qui "l'obeeixen" (Fets 5:32). Això, l'Esperit de Déu, és el que fa un veritable cristià (Romans 8:9-11).

Els cristians, ells mateixos, més tard seran canviats i perfeccionats a la primera resurrecció (1 Corintis 15:50-54; Apocalipsi 20:5-6) per tal d'ajudar a donar amor i millorar realment l'eternitat. Aquesta resurrecció coincideix amb la setena i última trompeta (1 Corintis 15:52), que és el moment en què s'acabarà la part del misteri de Déu (Apocalipsi 10:7).

L'apòstol Pau es va referir al canvi en si com a "un misteri" (1 Corintis 15:51).

Aquells que actualment no són cristians tindran aquesta oportunitat de canviar després de ressuscitar més tard (vegeu també el llibre gratuït, en línia a ccog.org, *OFERTA Universal de Salvació, Apocatastasi: Pot Déu salvar els perduts en una època per venir? Centenars? de les Escripures revelen el pla de salvació de Déu*).

Fes el bé

Déu és bo (Mc 10,18; Salm 143,10) i fa el correcte (cf. Gènesi 18,25).

Déu també vol que fem el bé com això li plau (Salm 34:14; Hebreus 13:16).

¹⁹ Ets gran en consells i poderós en obra, perquè els teus ulls estan oberts a tots els camins dels fills dels homes, per donar a cadascú segons els seus camins i segons el fruit de les seves obres. (Jeremies 32:19)

⁹ I no ens cansem fent el bé, perquè en el seu temps segarem si no ens desanimam. ¹⁰ Per tant, quan tinguem oportunitat, **fem el bé a tots**, especialment als qui són de la família de la fe. (Gàlates 6:9-10)

⁵ ... Déu, ⁶ que "donarà a cadascú segons les seves obres": ⁷ vida eterna als qui, amb paciència en fer el bé, cerquen la glòria, l'honor i la immortalitat; (Romans 2:5-7)

Déu vol bé per a tu i si realment l'estimes i "l'obeeixes" (Fets 5:32; Hebreus 5:9), així serà com sortirà tot (Romans 8:28).

Observeu el següent:

²⁴ Res és millor per a un home *que* menjar i beure, i *que* la seva ànima gaudeixi del bé en el seu treball. Això també, vaig veure, era de la mà de Déu. (Eclesiastès 2:24)

¹² Sé que res *millor* per a ells que alegrar-se i fer el bé en la seva vida, ¹³ i també que cadascú mengi i begui i gaudeixi del bé de tot el seu treball, és un do de Déu. ¹⁴ Sé que qualsevol cosa que faci Déu, serà per sempre. (Eclesiastès 3:12-14)

L'anterior és cert, essencialment perquè ser productiu en el treball pretén millorar les coses. I els humans haurien de gaudir de ser productius.

A més, el pla de Déu té en compte el que us ha passat. Observeu els ensenyaments de l'Antic Testament relacionats amb això:

¹¹ El consell del Senyor és per sempre, els plans del seu cor per a totes les generacions. ¹² Feliç la nació el Déu de la *qual és el Senyor*, el poble que ha escollit com a herència. ¹³ El SENYOR mira des del cel; Ell veu tots els fills dels homes. ¹⁴ Des del lloc de la seva habitació **mira tots els habitants de la terra;** ¹⁵ **Ell modela els seus cors individualment; Considera totes les seves obres**. (Salm 33:11-15)

¹ Perquè tot això ho vaig pensar en el meu cor, per poder-ho declarar tot: que els justos i els savis i les seves obres *estan* a la mà de Déu. (Eclesiastès 9:1a)

⁹ El cor de l'home planifica el seu camí, però el SENYOR dirigeix els seus passos. (Proverbis 16:9)

²⁴ Els passos de l'home són del SENYOR; Com pot un home entendre la seva manera? (Proverbis 20:24)

⁷³ Les teves mans m'han fet i m'han modelat; (Salm 119:73)

¹⁷ ... "Déu jutjarà els justos i els dolents, perquè *hi* ha un temps per a cada propòsit i per a cada obra". (Eclesiastès 3:17)

Observeu, ara, passatges del Nou Testament:

¹¹ Però un mateix Esperit opera en totes aquestes coses, repartint-se per separat a cadascú com Déu mateix vol. ... ²⁷ Ara sou *el* cos de Crist, i tots sou membres individuals. (1 Corintis 12:11, 27, AFV)

⁷ No us deixeu enganyar, Déu no és burlat; perquè tot allò que un home sembla, també segarà. ⁸ Perquè el qui sembla per a la seva carn, de la carn segarà corrupció, però el qui sembla per a l'Esperit, per l'Esperit recollirà vida eterna. (Gàlates 6:7-8)

¹⁰ Perquè Déu no és injust per oblidar la vostra obra i treball d'amor que heu mostrat envers el seu nom... (Hebreus 6:10)

Déu té un pla per a TOTS! Això us inclou INDIVIDUALMENT si us diuen en aquesta edat o no. I té en compte TOTES LES VOSTRES OBRES.

Tot el que has passat, tot el que has patit, tot el que has aconseguit, etc. et està preparant per millorar l'eternitat (tret que finalment et neguis a donar suport al Regne de Déu). Tot el que has passat t'ha estat preparant per a la crida i el treball que Déu té per a tu! Podràs donar d'una manera única i ajudar a millorar l'eternitat!

La Bíblia esmenta que de la mateixa manera que el cos té parts com les mans i els ulls i parts per olorar, escoltar i altres coses (1 Corintis 12:12-26), tots tenim la nostra part única en el pla etern que Déu té. Sí, el vostre paper podria ser molt diferent dels altres milers de milions d'humans; no us penseu que Déu no té un pla real per a TU.

A més, sou responsables del que feu (Romans 14:12). Déu jutjarà en funció del que feu (Eclesiastès 12:14; Apocalipsi 20:12) així com del que no feu (Mateu 25:24-30). Com més facis el que hauries de fer,

més faràs l'eternitat millor per a tu mateix i per als altres. Com més no facis el que no hauries de fer, milloraràs l'eternitat per a tu mateix i per als altres. Déu és un jutge just (2 Timoteu 4:8).

La Bíblia ensenya que serem recompensats segons les nostres obres (Mateu 16:27 ; Romans 2:6; Proverbis 24:12; Jeremies 17:10; Apocalipsi 22:12)! I per això podrem ajudar més gent (cf. Lluc 19,15-19). La Bíblia diu que després de la mort, les nostres obres ens segueixen (vegeu Apocalipsi 14:13), la qual cosa significa bàsicament que allò que hem après i desenvolupat en el món físic marcarà com podrem donar i treballar al llarg de l'eternitat.

Tot allò que Déu ha fet, ho ha tingut una raó (Ezequiel 14:23). Incloent la durada de la nostra vida, que sol ser un misteri per a nosaltres (cf. Eclesiastés 9:12).

«Tingueu fe en Déu» (Marc 11:22), ja que Ell té motius fantàstics per a tot el que fa, fins i tot quan no sempre ens ho sembla (cf. Hebreus 12:11; Romans 8:28).

Molts han jutjat Déu erròniament basant-se en les seves pròpies conclusions, però la Bíblia també ensenya:

⁵ Per tant , **no jutgeu res abans del temps** , fins que vingui el Senyor, que traurà a la llum les coses ocultes de les tenebres i revelarà els consells dels cors. Llavors la lloança de cadascú vindrà de Déu. (1 Corintis 4:5)

S'han amagat algunes coses. Tampoc ho sabem tot sobre cap humà.

No totes les persones són iguals. Déu té un pla individual per a cadascun de nosaltres (1 Corintis 12:4-12).

Déu està treballant amb tots perquè cadascú de nosaltres pugui tenir la seva part en l'eternitat! Com ensenyen les Escriptures:

¹⁷ L'obra de la justícia serà la pau, i l'efecte de la justícia, la quietud i la seguretat per sempre. (Isaïes 32:17)

¹¹ M'ensenyaràs el camí de la vida; En la teva presència hi ha plenitud d'alegria; A la teva dreta hi ha plaers per sempre. (Salm 16:11)

Pau i plaers per sempre. Una eternitat millor!

Què és una cosa QUE HEU DE FER?

¹¹ Veniu, fills, escolteu-me; T'ensenyaré el temor del Senyor. ¹² Qui és l'home que desitja la vida i estima molts dies per veure el bé? ¹³ Guarda la teva llengua del mal, I els teus llavis de parlar engany. ¹⁴ Aparteu-vos del mal i feu el bé; Busca la pau i persegueix-la. (Salm 34:11-14)

³ Confia en el Senyor i fes el bé; Habita a la terra i alimenta't de la seva fidelitat. ⁴ Delecteu-vos també amb el Senyor, i ell us donarà els desitjos del vostre cor. (Salm 37:3-4)

FES EL BÉ! CONFIA EN DÉU.

Què vol dir tot això?

Vol dir que Déu va crear el que va fer perquè la seva creació pogués fer el bé.

O més concretament, Déu va crear tot el que va fer perquè l'eternitat fos millor!

No és genial?

³ ... Grans i meravelloses són les teves obres, Senyor Déu Totpoderós! (Apocalipsi 15:3)

¹⁹ Oh, quina gran és la teva bondat, que has guardat per als qui et temen, que has preparat per als qui confien en tu davant dels fills dels homes! (Salm 31:19)

La bondat de Déu és gran a causa del que ha preparat perquè vinguem.

A Hebreus 11:4-12, començant per Abel, aprenem sobre diversos anomenats de Déu a l'Antic Testament. I fent referència a ells, observeu el que ensenyen els versos següents:

¹³ Tots aquests van morir en la fe, no havent rebut les promeses, però després d'haver-les vistes de lluny se'n van assegurar, els van abraçar i van confessar que eren forasters i pelegrins a la terra. ¹⁴ Perquè els qui diuen aquestes coses declaren clarament que busquen una pàtria. ¹⁵ I realment si haguessin recordat el país d'on havien sortit, haurien tingut oportunitat de tornar. ¹⁶ Però ara **desitgen un país millor, és a dir, un país celestial. Per això Déu no s'avergonyeix de ser anomenat el seu Déu, perquè els ha preparat una ciutat** . (Hebreus 11:13-16)

Així, almenys des de l'època d'Abel, la gent ha tingut fe que Déu tenia un pla per a alguna cosa millor, i que Déu és el Déu dels que realment ho van entendre. La "ciutat" és la Nova Jerusalem que baixarà a la terra del cel (Apocalipsi 21:2).

El pla és que les coses millorin.

Considerem el següent del Nou Testament:

¹⁷ Per tant, a qui sap fer el bé i no ho fa , li és pecat. (Jaume 4:17)

Això no vol dir que els cristians han de fer el bé?

Fer el bé és millorar les coses.

Els primers escriptors de l'Església sobre el bé i la divinització

Els primers escriptors de l'església tenien una certa comprensió i van donar pistes sobre el propòsit del misteri del pla de Déu.

Al segle II (dC) Policarp d'Esmirna, que va ser ordenat per un o més dels apòstols originals, va escriure:

Siguem zelosos en la recerca del que és bo (Carta de Policarp als Filipencs, capítol 6)

Ell {Jesús} ensenya... pel fruit de la recompensa eterna. (Polycarp, Fragments de Víctor de Càpua, secció 4)

De la mateixa manera, Melito de Sardes, que va ser un successor posterior de Policarp, va escriure:

T'ha donat una ment dotada de llibertat; Ell t'ha posat davant teu objectes en gran nombre, perquè tu, per part teva, distingeixis la naturalesa de cada cosa i escullis per tu mateix allò que és bo; (Melito. A Discourse Which Was in the Presence of Antoninus Caesar. In Ante-Nicene Fathers by Roberts and Donaldson, Volum 8, 1885. Hendrickson Publishers, Peabody (MA), impressió 1999, pàg. 755)

Aprendre a fer el bé construeix el caràcter. Quan triem fer el que és bo, ajudem a millorar les coses.

Melito va entendre que Déu va donar als humans llibertat d'elecció i nosaltres hem d'escollir allò que és bo. Tot i que Adam i Eva van optar per transgredir, cosa que en essència va comportar l'esclavitud (cf. Romans 6:16-17), Melito va explicar:

Però l'home, que per naturalesa és capaç de rebre el bé i el mal com el sòl de la terra és capaç de rebre llavors d'ambdós costats, va acollir el conseller hostil i cobdiciós, i en tocar aquell arbre va transgredir el manament i va desobeir Déu. (Melito. Homilia sobre la Pasqua de Melito, línia 48)

Melito també va entendre que Jesús formava part del pla per alliberar-nos de l'esclavitud del pecat:

El misteri de la Pasqua és nou i vell, etern i temporal, corruptible i incorruptible, mortal i immortal... Bé, la veritat és que el misteri del Senyor és alhora vell i nou... Perquè va ser a través de la veu de la profecia que es va proclamar el misteri del Senyor. ... Aquest és aquell que ens va alliberar de l'esclavitud a la llibertat, de la foscor a la llum, de la mort a la vida, de la tirania a un regne etern, i qui ens va fer un nou sacerdot i un poble especial per sempre. (Melito. Homilia de la Pasqua de Melito, línies 2 ,58,61,68)

Sí, el regne és per sempre, per a l'eternitat. I va ser a través del misteri de la profecia —profecies que no van ser enteses tan bé com haurien d'haver estat pels líders religiosos de l'època de Jesús—, Jesús va ser proclamat abans que vingués (per a centenars d'aquestes profecies, consulteu el llibre gratuït, en línia a www.ccog.org titulat: *Prova que Jesús és el Messies*). Un altre misteri associat a la Pasqua és que Jesús va partir el pa i va donar a cadascun dels deixebles una peça única (cf. Lluc 24,30), cosa que, per a aquells que avui celebren correctament la Pasqua cristiana (que de vegades s'anomena Eucaristia), ajuda avui. demostrar que Déu té alguna cosa única per a cadascú de nosaltres i que tots som persones especials.

Ireneu de Lió afirmava haver estat ensenyat per Policarp d'Esmirna. Ireneu va escriure que els cristians tenen "l'esperança de la resurrecció per a l'eternitat" (Ireneu. Contra les heresies, llibre IV, capítol 18, paràgraf 5). I sí, els cristians ressuscitats viuran durant tota l'eternitat.

Els Salms ensenyen:

²⁰ Tu, que m'has mostrat grans i greus problemes, em tornaràs a reviure i em tornaràs a fer pujar de les profunditats de la terra. ²¹ Augmentaràs la meva grandesa i em consolaràs per totes bandes. (Salm 71:20-21)

Després de la resurrecció (també coneguda com a reviure de nou), Déu augmentarà la grandesa dels seus servents.

Quant?

Jesús va citar la porció de "vosaltres sou déus" (Joan 10:34) del Salm 82:6, que és un ensenyament relacionat amb la divinització definitiva per a aquells que estaran disposats a viure a la manera de Déu.

Ireneu també va ensenyar que:

... no hi ha cap altre anomenat Déu per les Escripures, excepte el Pare de tots, i el Fill, **i els qui posseeixen l'adopció** (Ireneu. Adversus haereses , llibre IV, prefaci, vers 4)

"Vaig dir: Tots sou fills de l'Altíssim i déus; però morireu com els homes". Sens dubte, diu aquestes paraules a aquells que no han rebut el do de l'adopció, però que menyspreen l'encarnació de la generació pura de la Paraula de Déu, defrauden la naturalesa humana de la promoció a Déu i es mostren desagraïts a la Paraula de Déu, que es va fer carn per a ells. Perquè va ser per a això que la Paraula de Déu es va fer home, i el que era el Fill de Déu es va fer Fill de l'home, perquè l'home, en ser pres a la Paraula i rebent l'adopció, esdevingués fill de Déu. . Perquè de cap altre mitjà podríem arribar a la incorruptibilitat i la immortalitat, si no haguéssim estat units a la incorruptibilitat i la immortalitat. Ireneu. Adversus haereses , Llibre III, Capítol 19, Vers 1).

L'apòstol Joan va escriure:

² Estimats, ara som fills de Déu, i el que serem encara no s'ha manifestat; sabem que si es manifesta, serem com ell, perquè el veurem tal com és. (1 Joan 3:2, Traducció de la Bíblia Darby)

Com que Jesús encara no ha tornat, els cristians encara no han canviat per ser com Ell, però ser-ho canviat és part del pla (cf. 1 Corintis 15:50-53). Encara hi ha algun misteri pel que fa a com veurem (1 Corintis 13:12), però el pla de Déu implica la divinització (Romans 8:29; Fets 17:29; Mateu 5:48; Efesis 3:14-19; Malàquies 2). :15).

A principis del segle II, Ignasi d'Antioquia va escriure:

Perquè no és el meu desig actuar envers vosaltres com a un home que agrada, sinó com a plaent a Déu, tal com també li agrada. Perquè tampoc no tindrè mai tal [una altra] oportunitat d'aconseguir Déu... amb dret a l' honor d'una obra millor... És bo posar-me del món a Déu, per aixecar-me de nou a Ell. ... Permeteu-me convertir-me en aliment per a les bèsties salvatges, a través de les quals se'm permetrà arribar a Déu... Desitjo la beguda de Déu, és a dir, la seva sang, que és amor incorruptible i vida eterna. (Ignasi. Carta als Romans, Capítols 2,4).

Ell és la porta del Pare, per la qual entren en Abraham, i Isaac, i Jacob, i els profetes, i els apòstols i l'Església. Totes aquestes tenen per objecte l'assoliment de la unitat de Déu (Ignasi. Carta als Romans, capítol 9).

Així doncs, Ignasi va ensenyar que l'objectiu del poble de Déu era la divinització i fer una obra millor, eterna.

Més tard, al segle II, Teòfil d'Antioquia va escriure:

A aquells que amb la paciència per fer el bé cerquen la immortalitat, els donarà la vida eterna, l'alegria, la pau, el repòs i l'abundància de coses bones, que ni l'ull ha vist, ni l'oïda ha sentit, ni ha entrat al cor de l'home. concebre. (Teòfil. A Autòlic, Llibre I, Capítol 14)

Per això també, quan l'home s'havia format en aquest món, està escrit místicament al Gènesi, com si hagués estat dues vegades posat al Paradís; de manera que el primer es va complir quan va ser posat allà, i el segon es complirà després de la resurrecció i el judici. Perquè així com un vas, en ser modelat té algun defecte, és reemmotllat o refet, perquè esdevingui nou i sencer; així també li passa a l'home per la mort. Perquè d'una manera o d'una altra és trencat, perquè ressuscita sencer en la resurrecció; Vull dir impecable, just i immortal. ...

Perquè si l'hagués fet immortal des del principi, l'hauria fet Déu... de manera que si s'inclinava a les coses de la immortalitat, guardant el manament de Déu, **rebria com a recompensa d'ell la immortalitat i esdevingués. Déu** ... Perquè Déu ens ha donat una llei i uns manaments sants; i tot aquell que els guarda pot ser salvat i, obtenint la resurrecció, pot heretar la incorrupció (Teòfil d'Antioquia. A Autòlic, llibre 2, capítols 26, 27, p. 105).

qui actua amb justícia s'escaparà dels càstigs eterns i serà considerat digne de la vida eterna de Déu. (Teòfil. A Autòlic, Llibre II, Capítol 34)

Però els qui adoren el Déu etern, heretaran la vida eterna (Teòfil. A Autòlic, llibre II, capítol 36)

I hem après una llei santa; però tenim com a legislador Aquell que és realment Déu, que ens ensenya a actuar amb justícia, a ser piadosos i a fer el bé. (Teòfil. A Autòlic, Llibre III, Capítol 9)

Així, Teòfil va ensenyar la divinització i fer el bé als qui eren cristians reals.

Al segle III, el sant catòlic romà i bisbe Hipòlit de Roma va escriure:

El Pare de la immortalitat va enviar al món el Fill i Paraula immortals, que va venir a l'home per rentar-lo amb aigua i Esperit; i Ell, engendrant-nos de nou a la incorrupció de l'ànima i del cos, ens va insuflar l'alè (esperit) de vida i ens va dotar d'una panoplia incorruptible. Per tant, si l'home s'ha fet immortal, també serà Déu. I si es fa Déu per l'aigua i l'Esperit Sant després de la regeneració de la capa, es troba també cohereu amb Crist després de la resurrecció d'entre els morts (Hipòlit. El Discurs de la Santa Teofania, capítol 8).

Perquè, avançant en virtut i aconseguint coses millors, "aconseguint allò que hi ha abans", {Filipenses 3:13, KJV} segons la paraula del benaventurat Pau, ens aixequem sempre a la bellesa

superior. Em refereixo, però, per descomptat, a la bellesa espiritual, de manera que també a nosaltres es digui d'ara endavant: "El Rei desitjava molt la teva bellesa". (Hipòlit. Fragments dels Comentaris bíblics d'Hipòlit)

Així, Hipòlit va ensenyar la divinització i que els cristians, progressant en la virtut, aconseguen coses millors.

Al ^{segle} IV, el sant grecoromà i bisbe Ambròs de Milà va ensenyar:

Aleshores una Verge va concebre, i el Verb es va fer carn perquè la carn esdevingués Déu (Ambrosi de Milà. Sobre la virginitat (Llibre I, capítol 11).

Al ^{segle} IV, el sant grec-ortodox i bisbe Joan Crisòstom va escriure:

... l'home pot esdevenir Déu i un fill de Déu. Perquè llegim: «He dit: Vosaltres sou déus, i tots fills de l'Altíssim» (Joan Crisòstom. Homilia 32 sobre els Fets dels Apòstols).

Es va entendre que la divinització era un objectiu per als humans, almenys des de l'època de Jesús.

Misteri de la raça?

Els humans vénen en una varietat de colors, formes i aparences.

Cap raça és superior a cap altra raça.

Molta gent viu en països on domina la seva raça. Aprenen diverses lliçons.

Algunes persones viuen en països on la seva raça està molt discriminada. Aprenen diverses lliçons.

Alguns són una barreja de més d'una raça. Aprenen diverses lliçons.

Algunes persones viuen en països que accepten més races múltiples. Aprenen diverses lliçons.

I hi ha variacions entre aquests escenaris, que en part donen lloc a l'aprenentatge de diverses lliçons.

Tots descendim d'Adam i Eva (Gènesi 3:20), i després dels descendents del fill de Noè i les seves dones.

Tot i que abans d'Adam i Eva hi havia homínids de diversos tipus, tots els humans moderns descendien d'Adam i Eva, així que, sí, tots formem part de la raça humana, de la família d'Adam i Eva.

El Nou Testament esmenta «el misteri entre els gentils» (Colosenses 1:27).

El primer lloc on trobem el terme gentils és al Gènesi 10 on es mostra que després del diluvi, els fills de Noè van tenir fills i es van traslladar a diferents llocs i van ser els progenitors de les diferents races i de molts grups ètnics.

Des d'una perspectiva de salvació, no hi ha cap diferència entre jueu o gentil, israelita o no israelita (Colosenses 3:9-11), "perquè no hi ha parcialitat amb Déu" (Romans 2:11). "Vindran de l'est i de l'oest, del nord i del sud, i s'asseuran al Regne de Déu" (Lluc 13:29).

Dit això, per què les varietats?

Bé, això acostuma a fer que les persones tinguin diferents conjunts d'experiència.

Però, què passa amb els individus, no només els conjunts de persones?

El pla de Déu té en compte TOTES les vostres experiències individuals (Gàlates 6:7-8; Hebreus 6:10; Salm 33:11-15).

La Bíblia esmenta que, de la mateixa manera que el cos té parts com les mans i els ulls, i parts per olorar, escoltar i altres coses del cos tenen un paper:

¹⁴ Perquè, de fet, el cos no és un membre, sinó molts.

¹⁵ Si el peu digués: «Com que no sóc mà, no sóc del cos», no és, doncs, del cos? ¹⁶ I si l'orella digués: «Com que no sóc ull, no sóc del cos», no és, doncs, del cos? ¹⁷ Si tot el cos fos un ull, on seria l'oïda? Si el conjunt fos escoltant, on seria l'olor? ¹⁸ Però ara Déu n'ha posat els membres, cadascun d'ells, en el cos tal com ha volgut. ¹⁹ I si tots fossin un sol membre, on seria el cos?

²⁰ Però ara sí que hi ha molts membres, però un sol cos. ²¹ I l'ull no pot dir a la mà: "No et necessito"; ni el cap als peus: "No et necessito". ²² No, més aviat, els membres del cos que semblen més febles són necessaris. ²³ I els membres del cos que creiem que són menys honorables, a aquests els atorguem més honor; i les nostres parts no presentables tenen més modèstia, ²⁴ però les nostres parts presentables no en tenen necessitat. Però Déu va formar el cos, després d'haver donat més honor a la part que no en té, ²⁵ perquè no hi hagués cisma en el cos, sinó que els membres tinguessin la mateixa cura els uns dels altres. (1 Corintis 12:14-26)

Tingueu en compte que una de les raons per tenir diferències és perquè puguem tenir la mateixa cura per un altre, això vol dir que les diferències estan pensades per ajudar-nos a donar amor de diferents maneres.

Ara, alguns poden dir que és més difícil viure si tens una determinada raça, alçada, més feble, etc.

I d'alguna manera això és cert.

Tanmateix, això forma part del pla:

²⁷ Però Déu ha escollit les coses insensates del món per avergonyir els savis, i Déu ha escollit les coses febles del món per avergonyir les coses poderoses; (1 Corintis 1:27)

Déu va fer que les persones de diversos colors, formes, etc. fossin part d'un sol cos (Romans 12:4-5; 1 Corintis 12:12-14).

Tots tindran una oportunitat de salvació.

Tots els que acceptin aquesta oferta podran donar amor d'una manera única per fer que l'eternitat sigui millor per a ells mateixos i per a tots els altres: tenir diferents races, ètnies i aparences en aquesta època contribuirà a que l'edat vinent de l'eternitat sigui millor del que ho faria d'una altra manera. tenir.

Treballar per fer el bé

Salomó va escriure que la gent ha de considerar l'obra de Déu (Eclesiastès 7:13). Moltes persones no entenen l'obra de Déu o la consideren prou bé, però ho haurien de fer (cf. Mateu 6:33). Hi ha una feina per fer ara per donar suport (Mateu 24:14, 28:19-20; Romans 9:28; 2 Corintis 9:6-8; Apocalipsi 3:7-10). I això és bo de fer (cf. 2 Corintis 9:6-14; Apocalipsi 3:7-13).

Més de dues dotzenes de vegades (NKJV) la Bíblia diu específicament "fer el bé". Fem el bé treballant per ajudar els altres. Fem el bé estimant Déu i els nostres proïsmes (Mateu 22:37-39), els altres humans.

Els cristians han de donar suport a l'obra de Déu per arribar als altres (Mateu 24:14, 28:19-20; Romans 10:15, 15:26-27).

El propòsit del treball és millorar les coses:

⁵ Els plans dels diligents condueixen certament a l'abundància (Proverbis 21:5a)

²³ En tot treball hi ha benefici (Proverbis 14:23)

²³ En tot treball hi ha avantatge (Proverbis 14:23, Traducció literal de Young)

Treballar hauria de proporcionar un benefici (avantatge) per a tothom.

L'apòstol Pau va escriure:

¹² Per tant, estimats meus, com sempre heu obeït, no només en la meva presència, sinó ara molt més en la meva absència, treballeu amb por i tremolor per la vostra pròpia salvació; ¹³ perquè Déu és qui obra en vosaltres tant el voler com el fer per la seva voluntat. (Filipenses 2:12-13)

Hem de treballar pel bon plaer de Déu, que és augmentar l'amor i millorar l'eternitat.

Déu té una feina per a cadascú de nosaltres:

¹⁵ Cridaràs, i jo et respondré; Desitjaràs l'obra de les teves mans. (Job 14:15)

TU també sou obra de les mans de Déu! Té un pla per a tu i consisteix a fer una feina per ajudar a millorar l'eternitat.

L'escriptora Maria Popova va fer la següent observació:

El misteri del que et fa que tu i la teva infància siguis la mateixa persona malgrat tota una vida de canvis és, després de tot, una de les preguntes més interessants de la filosofia. (Popova M. Grace Paley sobre l'art d'envellir. Brain Pickings, 3 de setembre de 2015)

Tot i que això és un misteri per a molts, no és un misteri per a Déu. Déu està treballant amb tots nosaltres per ajudar-nos a ser el millor possible. Així com per ajudar els altres.

Consideredu que la raó per inventar coses sol ser per millorar les coses.

La raó per la qual Déu va "inventar" els humans va ser per millorar l'eternitat.

Pau i Bernabé van dir:

¹⁸ Totes les seves obres són conegudes de Déu des de l'eternitat. (Fets 15:18)

Déu va crear les persones i les va col·locar en aquesta terra com a part del seu pla per a una bona obra:

⁸ Perquè per gràcia heu estat salvats mitjançant la fe, i això no per vosaltres mateixos; és el do de Déu, ⁹ no de les obres, perquè ningú es glorifiqui. ¹⁰ Perquè som obra seva, creats en Crist Jesús per a les bones obres, que Déu va preparar per endavant perquè caminéssim en elles. (Efesis 2:8-10)

Tots els humans?

Tots els que accepten el pla de Déu milloraran l'eternitat. I això serà tots els que hagin viscut, excepte els incorregibles malvats (per a més detalls sobre això, consulteu el nostre llibre en línia gratuït: *OFERTA Universal de Salvació, Apocatastasi: Pot Déu salvar els perduts en una època per venir? Centenars d'escriptures revelen el pla de Déu de salvació*).

Jesús va declarar que hi havia un lloc per a cadascun de nosaltres:

¹ «No deixeu que el vostre cor es turbi. Creus en Déu; creieu també en mi. ² A la casa del meu Pare hi ha moltes habitacions. Si no fos així, t'hauria dit que me'n vaig a preparar-te un lloc? ³ I si vaig i us preparo un lloc, tornaré i us acolliré a la meva presència, perquè també estigüeu allà on sóc. (Joan 14:1-3, BSB)

Un lloc per a TU significa que Jesús et promet un lloc que serà el millor per a tu. Per les teves capacitats. No us preocupeu perquè no podeu ser un membre feliç i col·laborador del Regne de Déu. Déu és fidel per acabar l'obra que ha començat en vosaltres (cf. Filipencs 1:6).

El pla de Déu per als éssers humans durarà per sempre:

¹⁴ Sé que qualsevol cosa que faci Déu, serà per sempre. (Eclesiastès 3:14)

La Bíblia mostra que Jesús, ell mateix, va venir per millorar les coses:

⁶ ... També és el Mediador d'una aliança millor, que es va establir sobre millors promeses. (Hebreus 8:6)

Els cristians tenen esperança per a millor, i això hauria de ser reconfortant:

¹⁹ ... hi ha l'arribada d'una esperança millor, mitjançant la qual ens apropem a Déu. (Hebreus 7:19)

¹³ Però, germans, no vull que ignoreu els que s'han adormit, perquè no us entristeu com els altres que no tenen esperança. ¹⁴ Perquè si creiem que Jesús va morir i va ressuscitar, així mateix Déu portarà amb Ell els que dormen en Jesús.

¹⁵ Perquè això us diem per paraula del Senyor: els qui som vius i ens quedem fins a la vinguda del Senyor, de cap manera precedirem els qui dormen. ¹⁶ Perquè el Senyor mateix baixarà del cel amb un crit, amb la veu d'un arcàngel i amb la trompeta de Déu. I els morts en Crist ressuscitaran primer. ¹⁷ Llavors, els que estem vius i ens quedem, serem arrossegats juntament amb ells pels núvols per trobar el Senyor a l'aire. I així estarem sempre amb el Senyor. ¹⁸ Per tant, consolau-vos els uns als altres amb aquestes paraules. (1 Tessalonicencs 4:13-18)

³⁴ ... sabent-vos que teniu una possessió millor i permanent. (Hebreus 10:34, Bíblia literal de Berea)

Déu va crear tot el que va fer perquè l'eternitat fos millor. Serà millor per sempre (cf. Jeremies 32:38-41).

Fer les coses millors per a nosaltres agrada a Déu, que també és millor. I sí, Déu pot estar complagut (cf. Hebreus 11:5, 13:16; 1 Pere 2:19-20, NLT)--no és això millor també per a Déu?

Déu va crear el que va fer perquè l'eternitat fos millor.

Per això va crear l'univers i per això va crear homes i dones.

El pla de Déu inclou tots els que escoltaran la seva crida en aquesta època (vegeu també: *Déu us crida?*) i altres en l'era futura (vegeu també el llibre en línia gratuït: *OFERTA Universal de Salvació. Apocatástasi: Pot Déu salvar els perduts en una època per venir? Centenars d'escriptures revelen el pla de salvació de Déu*).

Els cristians han d'entendre que la seva part individual és millorar l'eternitat.

Però això S'HA de fer a la manera de Déu.

¹² Hi ha un camí que sembla correcte a un home, però el seu final és el camí de la mort. (Proverbis 14:12; 16:25)

Hi ha gent que creu que està millorant el món de moltes maneres. I sempre que s'alinei amb els camins de Déu, esperem que ho siguin.

No obstant això, hi ha persones que es pensen que estan millorant el món quan protesten a favor del dret a l'avortament i de diverses formes d'immoralitat denunciades per la Bíblia.

Hi ha gent que creu que està millorant el món quan promou les pràctiques paganes com a bones.

Malauradament, la majoria de la gent es persuadeix a si mateix i confia en la visió dels altres, les tradicions més antigues, els seus desitjos i/o el seu cor sobre la Bíblia. Tanmateix, les escriptures adverteixen:

⁹ "El cor és enganyós per sobre de totes les coses, i desesperadament dolent; Qui ho pot saber?

¹⁰ Jo, el Senyor, sondeixo el cor, poso a prova la ment, fins i tot per donar a cadascú segons els seus camins, segons el fruit de les seves obres. (Jeremies 17:9-10)

Tens un cor disposat a fer les coses a la manera de Déu?

De debò? De veritat?

Tant de bo ho facis.

Tot i que Déu vol que la gent faci el bé, els que tenen cor enganyós no ho fan:

²⁰ Qui té un cor enganyós no troba bé, i qui té una llengua perversa cau en el mal. (Proverbis 17:20)

Fins i tot quan les coses semblen difícils des d'una perspectiva física, confieu en Déu:

⁹ Oh, temeu el Senyor, els seus sants! No hi ha necessitat per als qui el temen. ¹⁰ Els lleons manquen i pateixen fam; Però als qui busquen el Senyor no els faltará cap cosa bona. (Salm 34:9-10)

³¹ Per tant, no us preocupeu i digueu: Què menjarem? o 'Què beurem?' o 'Què ens posarem?' ³² Perquè després de totes aquestes coses els gentils busquen. Perquè el vostre Pare celestial sap que necessiteu totes aquestes coses. ³³ Però busqueu primer el Regne de Déu i la seva justícia, i totes aquestes coses us seran afegides. ³⁴ Per tant, no us preocupeu pel demà, perquè demà es preocuparà per les seves coses. Suficient per al dia és el seu propi problema. (Mateu 6:31-34)

Per maximitzar el vostre potencial per a vosaltres mateixos i els altres, confieu en Déu i tingueu-lo com a assessor per a la presa de decisions:

⁵ Confia en el Senyor amb tot el cor, i no et recolzis en el teu propi enteniment; ⁶ Reconeix-lo en tots els teus camins, i ell guiarà els teus camins. ⁷ No siguis savi als teus propis ulls; Temeu el Senyor i allunyeu-vos del mal. ⁸ Serà salut per a la teva carn, i força per als teus ossos. (Proverbis 3:5-8)

No sigueu tan savi als vostres propis ulls que no confieu plenament en Déu.

Serà millor confiar en Déu.

Treballem i recolzem l'obra de Déu per arribar als altres.

6. Hi ha un Pla a llarg termini

Ara Déu és «l'Alt i Altíssim que habita l'eternitat, el nom del qual és Sant» (Isaïes 57:15).

Els cristians, com a hereus de Déu ara i fills literals de Déu per ser glorificats amb Ell en un futur proper (Romans 8:16-17), eventualment faran el mateix. Els cristians habitaran l'eternitat (tot i que, a diferència de Déu, tots haurem tingut un començament).

Déu, ell mateix, té en ment un pla a llarg termini:

²⁰ Perquè la creació va ser sotmesa a la vanitat, no voluntàriament, sinó a causa d'aquell que la va sotmetre amb esperança; ²¹ perquè també la creació mateixa serà lliurada de l'esclavitud de la corrupció a la llibertat gloriosa dels fills de Déu. ²² Perquè sabem que tota la creació gemega i treballa amb dolors de part fins ara. ²³ No només això, sinó que també nosaltres, que tenim les primícies de l'Esperit, gemem dins de nosaltres mateixos, esperant amb impaciència l'adopció, la redempció del nostre cos. ²⁴ Perquè hem estat salvats en aquesta esperança, però l'esperança que es veu no és esperança; perquè per què encara s'espera el que veu? ²⁵ Però si esperem allò que no veiem, ho esperem amb perseverança. (Romans 8:20-25)

Déu sabia que hi hauria dificultats dins de la seva creació, però té un pla.

Observeu tres traduccions de Jeremies 29:11:

¹¹ Perquè jo sé els plans que tinc per a vosaltres, diu el Senyor, plans per fer-vos prosperar i no fer-vos mal, plans per donar-vos esperança i futur. (Jeremies 29:11, NVI)

¹¹ Perquè conec els pensaments que penso cap a vosaltres, diu el Senyor, pensaments de pau, i no d'afflicció, per donar-vos fi i paciència. (Jeremies 29:11, Douay-Rheims)

¹¹ Perquè conec els plans que tinc per a vosaltres, diu el Senyor. "Són plans de bé i no de desastre, per donar-te futur i esperança. (Jeremies 29:11, Nova Traducció Vivent)

Alguns citen Jeremies 29:11 com a prova que Déu té un pla per a ells. I tot i que Déu té un pla per a tots, molts tendeixen a no considerar aquest vers en context.

Fixeu-vos en el que ensenya la Bíblia:

¹¹ Perquè conec els pensaments que tinc envers vosaltres, diu el Senyor, pensaments de pau i no de mal, per donar-vos un futur i una esperança. ¹² Llavors em cridaràs i aniràs a pregar-me, i jo t'escoltaré. ¹³ I em cercareu i em trobareu, quan em cerqueu amb tot el vostre cor. ¹⁴ Em trobaré per tu, diu el Senyor, i et faré tornar de la teva captivitat; Et aplegaré de totes les nacions i de tots els llocs on t'he expulsat, diu el Senyor, i et portaré al lloc d'on et faig endur captius. (Jeremies 29:11-14)

Observeu que el pla era l'exili. Ser un foraster, ser un pelegrí. Així doncs, els creients no ens hem d'estranyar que no sempre encaixem. Considereu també el que va escriure l'apòstol Pere:

⁹ Però vosaltres sou una generació escollida, un sacerdoti reial, una nació santa, el seu propi poble especial, perquè pugueu proclamar les lloances d'aquell que us va cridar de les tenebres a la seva llum meravellosa; ¹⁰ que abans no eren poble, però ara són el poble de Déu, que no havien obtingut misericòrdia, però ara han obtingut misericòrdia.

¹¹ Estimats, us demano, com a forasters i pelegrins, absteneu-vos dels desitjos carnals que lluiten contra l'ànima, ¹² tenint la vostra conducta honorable entre els gentils, perquè quan parlin contra vosaltres com a malfactors, per les vostres bones obres que observen, glorifiqui Déu en el dia de la visita. (1 Pere 2:9-12)

¹⁷ Perquè ha arribat l'hora que el judici comenci a la casa de Déu; i si comença primer per nosaltres, quin serà el final dels qui no obeeixen l'evangeli de Déu? ¹⁸ Ara " Si el just es salva amb prou feines, on apareixeran els impius i el pecador?" (1 Pere 4:17-18)

²⁸ I sabem que totes les coses col·laboren per al bé dels qui estimen Déu, dels qui són cridats segons el seu propòsit. (Romans 8:28)

De vegades ens confonem, però considerem que les Escriptures ensenya:

²⁴ «Ensenya'm, i callaré; Fes-me entendre en què he errat. (Job 6:24)

⁸ «Perquè els meus pensaments no són els vostres pensaments, ni els vostres camins són els meus camins», diu el Senyor. ⁹ Perquè com els cels són més alts que la terra, així són els meus camins més alts que els vostres camins, i els meus pensaments que els vostres pensaments. (Isaïes 55:8-9)

Creu i entén que Déu té un pla i no s'equivoca. Tingueu fe (vegeu també el nostre llibret en línia gratuït: *Fe per aquells que Déu ha cridat i escollit*).

Estaràs millor a causa d'aquestes dificultats si confies en Déu (Hebreus 12:5-11; Proverbis 3:5-8). I si vas ser cridat, escollit i fidel en aquesta època (Apocalipsi 17:14), regnareu a la terra com a reis i sacerdots (Apocalipsi 5:10) amb Jesús durant l'edat mil·lenària (Apocalipsi 20:4-6). . Podràs ensenyar a la gent la manera de viure millor per ajudar-los en el mil·lenni i l'últim gran dia (cf. Isaïes 30,21).

Comprendre que tant el Pare com el Fill pateixen els pecats de la humanitat (cf. Gènesi 6,5-6), a més del patiment que Jesús va assumir per morir pels nostres pecats (cf. 1 Pere 4:1). Jesús es va sotmetre voluntàriament a això (Joan 10:18), però ho va fer per millorar l'eternitat.

Hi ha lliçons que hem d'aprendre en aquesta vida per tal de construir el tipus de caràcter que ens ajudarà a millorar l'eternitat.

¹ Per tant, havent estat justificats per la fe, tenim pau amb Déu per mitjà del nostre Senyor Jesucrist, ² mitjançant el qual també tenim accés per fe a aquesta gràcia en la qual ens trobem, i ens alegrem en l'esperança de la glòria de Déu. ³ I no només això, sinó que també ens gloriem en les tribulacions, sabent que la tribulació produeix perseverança; ⁴ i perseverança, caràcter; i caràcter, esperança. (Romans 5:1-4)

⁵ Però també per això mateix, donant tota diligència, afegiu a la vostra fe virtut, a la virtut coneixement, ⁶ al coneixement autocontrol, al domini de si mateix, perseverança, a la perseverança la pietat, ⁷ a la pietat la bondat fraterna i a la bondat fraternal amor. . ⁸ Perquè si aquestes coses són vostres i abunden, no sereu estèrils ni infructuosos en el coneixement del nostre Senyor Jesucrist. (2 Pere 1:5-8)

Potser no penseu que us beneficieu de les dificultats i les proves, però si sou cristià, hauríeu de fer-ho.

Observeu alguna cosa que el difunt Herbert W. Armstrong va escriure:

PER QUÈ el Déu Creador va posar l'HOME a la terra? Per al propòsit suprem últim de Déu de reproduir-se a si mateix: recrear-se, per dir-ho, amb l'objectiu suprem de crear el caràcter diví just en última instància en milions de fills engendrats i nascuts sense numerar que es convertiran en éssers de Déu, membres de la família de Déu. L'home havia de millorar la terra física tal com Déu li va donar, acabant-ne la creació (cosa que els àngels pecadors havien rebutjat deliberadament) i, en fer-ho, RESTAURAR EL GOVERN DE DÉU, amb la manera de vida de Déu; i, a més, en aquest mateix procés ACABAR LA CREACIÓ DE L'HOME mitjançant el desenvolupament del CARÀCTER sant i just de Déu, amb el propi consentiment de l'home. Una vegada que aquest caràcter perfecte i just s'inculca a l'home, i l'home convertit de la carn mortal a l'esperit immortal, vindrà l'INCREÏBLE POTENCIAL HUMÀ: l'home neix a la divina FAMÍLIA de Déu, restaurant el govern de Déu a la terra, i després participar en la finalització de la CREACIÓ al llarg de tota l'extensió infinita de l'UNIVERS! ... Déu s'haurà reproduït milions de vegades sense contar! Així, el sisè dia d'aquesta setmana de recreació, Déu (Elohim) va dir: "Fem l'home a la nostra imatge, segons la nostra semblança" (Gn. 1:26). L'home va ser fet per tenir (amb el seu consentiment) una relació especial amb el seu Creador! Va ser fet amb la forma i la forma de Déu. Se li va donar un esperit (essència en forma) per fer possible la relació (Armstrong HW. *Mystery of the Ages*. Dodd Mead, 1985, pàg. 102-103).

El propòsit de construir el caràcter és ser millor i poder servir millor.

Com construïm el caràcter?

Bé, la millor manera és obeint-lo.

I això és pel nostre bé.

¹⁹ Avui invoco el cel i la terra com a testimonis contra vosaltres, que he posat davant vostre la vida i la mort, la benedicció i la maledicció; doncs tria la vida, perquè visquis tant tu com la teva descendència; ²⁰ perquè estimes el Senyor, el teu Déu, per escoltar la seva veu i per aferrar-te a ell, perquè Ell és la teva vida i la durada dels teus dies; i que habiteu a la terra que el Senyor va jurar als vostres pares, a Abraham, Isaac i Jacob, que els donaria". (Deuteronomi 30:19-20)

¹² «I ara, Israel, què et demana el Senyor, el teu Déu, sinó que tinguis por del Senyor, el teu Déu, que camini en tots els seus camins i que l'estimi, que serveixi el Senyor, el teu Déu, amb tot el teu cor i amb tot el teu cor. ànima, ¹³ i **guardar els manaments del Senyor i els seus estatuts que avui us dono per al vostre bé ?** (Deuteronomi 10:12-13)

Observeu que Déu va donar manaments per al nostre bé.

Es podria dir que això era a l'Antic Testament, i que l'amor és el que és important.

Fins a cert punt tindries raó.

Fins a un grau?

Sí, en la mesura en què estigüeu disposats a obeir els manaments de Déu, que són regles amoroses pel nostre bé, tindries raó.

Jesús va ensenyar:

¹⁵ Si m'estimes, guarda els meus manaments. (Joan 14:15)

⁹ «Com el Pare m'ha estimat, jo també us he estimat; roman en el meu amor. ¹⁰ Si guardeu els meus manaments, romandreu en el meu amor, tal com jo he guardat els manaments del meu Pare i estic en el seu amor. (Joan 15:9-10)

Déu ens va estimar i ens va fer perquè puguem acceptar i beneficiar-nos d'aquest amor. Cada elecció bíblicament correcta, decisió correcta i acció correcta que fem ens ajuda a construir el caràcter. Això ens ajudarà tant personalment com als altres.

L'apòstol Pau va escriure:

¹ Imita'm, com jo també imita a Crist. (1 Corintis 11:1)

¹² ... la llei no és de fe, sinó que «l'home que les compleix, viurà d'elles». (Gàlates 3:12)

¹² ... el manament sant i just i bo. (Romans 7:12)

Aquells que veritablement imitaran Jesús creixeran en la gràcia i el coneixement de Jesús al llarg de l'eternitat (2 Pere 3:18) per donar millor amor.

L'apòstol Jaume i Jesús van declarar que l'amor estava lligat als manaments de Déu:

⁸ Si realment compleixes la llei reial segons l'Escriptura: «Estimaràs el teu proïsme com a tu mateix», ho faràs bé; ⁹ però si mostreu parcialitat, cometeu pecat i la llei us condemna com a transgressors. ¹⁰ Perquè qui guarda tota la llei, però ensopega en un punt, és culpable de tot. ¹¹ Perquè el qui va dir: «No cometis adulteri», també va dir: «No matis». Ara bé, si no cometeu adulteri, però feu assassinat, us heu convertit en un transgressor de la llei. (Jaume 2:8-11)

³⁷ Jesús li digué: Estimaràs el Senyor, el teu Déu, amb tot el teu cor, amb tota l'ànima i amb tota la teva ment. ³⁸ Aquest és el primer i gran manament. ³⁹ I el segon és semblant: Estimaràs el teu proïsme com a tu mateix. ⁴⁰ D'aquests dos manaments depenen tota la llei i els profetes". (Mateu 22:37-40)

El propòsit dels manaments és mostrar amor (1 Timoteu 1:5), fer-nos millors i ajudar els altres a ser millors.

¹³ Escoltem la conclusió de tot el tema:

Temeu Déu i observeu els seus manaments ,
perquè això és tot per a l'home.

¹⁴ Perquè Déu portarà a judici tota obra,
inclosa tota cosa secreta, sigui bona o dolenta. (Eclesiastès 12:13-14)

Els Deu Manaments no eren unes regles o una càrrega arbitràries.

Observeu alguna cosa de l'Antic i del Nou Testament:

¹⁸ Allà on no hi ha revelació, el poble rebutja la moderació; Però feliç és qui guarda la llei.
(Proverbis 29:18)

³ Benvolguts amics, tot i que m'ha anat desitjant escriure'ls sobre la nostra salvació comuna, ara em sento obligat a escriure'ns per animar-vos a lluitar seriosament per la fe que va ser una vegada per sempre confiada als sants. ⁴ Perquè alguns homes s'han colat d'amagat entre vosaltres, homes que fa molt de temps estaven destinats a la condemna que estic a punt de descriure, homes impies que han convertit la gràcia del nostre Déu en llicència per al mal i que neguen el nostre únic Mestre i Senyor. , Jesucrist. (Judes 3-4, Bíblia NET)

³ Perquè aquest és l'amor de Déu: guardar els seus manaments. I els seus manaments no són pesants. (1 Joan 5:3)

Els Deu Manaments no són una càrrega, però mantenir-los fa feliç.

En aquesta vida, Déu vol que tinguem una vida feliç i exitosa: gaudim d'una bona salut, una carrera desafiant, un matrimoni preciós i fills feliços. Promet benediccions i protecció especial a aquells que busquen fer la seva voluntat i guardar els seus manaments!

² Estimats, prego perquè prosperis en totes les coses i estiguis en salut, tal com prospera la teva ànima. ³ Perquè em vaig alegrar molt quan van venir els germans i van donar testimoni de la veritat que hi ha en vosaltres, tal com camineu en la veritat. ⁴ No tinc més alegria que escoltar que els meus fills caminen amb veritat. (3 Joan 2-4)

²⁶ Heus aquí, us poso avui una benedicció i una maledicció: ²⁷ la benedicció, si obeeixeu els manaments del Senyor, el vostre Déu, que avui us mana; ²⁸ i la maledicció, si no obeeixeu els manaments del Senyor . el teu Déu, però allunya't del camí que avui t'ordono (Deuteronomi 11:26-28).

¹⁹ Avui invoco el cel i la terra com a testimonis contra vosaltres, que he posat davant vostre la vida i la mort, la benedicció i la maledicció; doncs tria la vida, perquè visquis tant tu com la teva descendència; ²⁰ perquè estimes el Senyor, el teu Déu, per escoltar la seva veu i per aferrar-te a ell, perquè Ell és la teva vida i la durada dels teus dies; (Deuteronomi 30:19-20)

Viure a la manera de Déu aporta una felicitat que és més que un plaer fugaç. Aporta una seguretat quan els temps són difícils:

¹³ Feliç és l'home que troba la saviesa i l'home que adquireix l'enteniment; ¹⁴ Perquè els seus guanys són millors que els beneficis de la plata, i els seus guanys que l'or fi. ¹⁵ És més preciosa que els robins, i totes les coses que desitgis no es poden comparar amb ella. ¹⁶ La durada dels dies és a la seva mà dreta, a la seva mà esquerra riquesa i honor. ¹⁷ Els seus camins són camins agradables, i tots els seus camins són pau. ¹⁸ És un arbre de vida per als qui l'aguanten, i feliços tots els que la retenen. (Proverbis 3:13-18)

¹⁵ Feliç el poble del qual el Senyor és Déu! (Salm 144:15)

²¹ Qui menysprea el seu proïsme peca; Però el qui té pietat dels pobres, feliç és ell. (Proverbis 14:21)

¹⁴ Feliç l'home que sempre és reverent... (Proverbis 28:14a)

⁵ Feliç el qui té com a ajuda el Déu de Jacob, l'esperança del qual està en el Senyor, el seu Déu, ⁶ qui va fer el cel i la terra, el mar i tot el que hi ha en ells; Qui guarda la veritat per sempre, (Salm 146:5-6)

Viure a la manera de Déu ens fa veritablement feliços. Hauríem de fer-ho així com pregar per la saviesa (Jaume 1:5).

Els Deu Manaments se'ns van donar a conèixer per ajudar a construir el caràcter en nosaltres perquè puguem ser millors i millorar l'eternitat. Podem, en aquesta vida, millorar la nostra pròpia eternitat si realment confiem en Ell.

No obstant això, a causa de les distorsions dels líders religiosos, l'apòstol Pau es va inspirar per escriure sobre el "misteri de l'il·legalitat" (2 Tessalonicencs 2:7). Segons Jesús, en aquests temps finals, la il·legalitat augmentarà i farà que l'amor de molts es refredi (Mateu 24:12). Malauradament, això ajudarà a conduir al temps final final "Misteri Babilònia la Gran" (Apocalipsi 17:5), un poder religiós a la ciutat dels set turons (Apocalipsi 17:9,18). Per obtenir més informació sobre això i els Deu Manaments, consulteu el llibret en línia gratuït: *Els Deu Manaments: El decàleg, el cristianisme i la bèstia* .

El pla de Déu és millor

L'última part del pla de Déu serà millor que la primera part del pla com:

⁸ El final d'una cosa és millor que el seu començament; (Eclesiastès 7:8)

Tanmateix, observeu un contrast entre els que dubten de Déu i el poble real de Déu:

¹³ "Les teves paraules han estat dures contra mi : "Diu el Senyor: Però dius: Què hem dit contra tu? ¹⁴ Tu has dit: 'És inútil servir Déu; De què ens serveix haver observat el seu precepte, i haver caminat com a dolents davant el Senyor dels exèrcits? ¹⁵ Ara, doncs , anomenem feliços els orgullosos, perquè els qui fan el mal s'aixequen; Fins i tot tempten Déu i surten en llibertat.'" "

¹⁶ Llavors els qui temien el Senyor es van parlar entre ells, i el Senyor els va escoltar i els va escoltar; Així doncs, davant d'ell es va escriure un llibre de record per als qui temen el Senyor i mediten en el seu nom.

¹⁷ «Seran meus», diu el Senyor dels exèrcits, «el dia que els faci les meves joies. I els perdonaré com un home perdona el seu propi fill que el serveix". ¹⁸ Llavors tornaràs a discernir entre el just i el malvat, entre el qui serveix Déu i el que no el serveix. (Malaquies 3:13-18)

Observeu la profecia següent:

⁶ Perquè ens ha nascut un nen, ens ha estat donat un fill; i el govern estarà a la seva espatlla. I el seu nom s'anomenarà meravellós, conseller, Déu poderós, Pare etern, príncep de la pau. ⁷ **L'augment del seu govern i la pau no hi haurà fi**, sobre el tron de David i sobre el seu regne, per ordenar-lo i establir-lo amb judici i justícia Des d'aleshores en endavant, fins i tot per sempre. El zel del Senyor dels exèrcits ho farà. (Isaïes 9:6-7)

Per tant, Déu augmentarà el seu govern i la seva pau, i això no tindrà fi. Sense fi de millorar les coses.

"Els apòstols, tal com havia fet Jesús, van proclamar l'evangeli: la BONA NOTÍCIA d'un MÓN MILLOR que vindria" (Armstrong HW. The Incredible Human Potential. Everest House, 1978).

El Regne vinent de Déu és etern:

¹³ El teu regne és un regne etern, i el teu domini perdura per totes les generacions. (Salm 145:13)

³ Que grans són els seus signes, i que poderoses les seves meravelles! El seu regne és un regne etern, i el seu domini és de generació en generació. (Daniel 4:3)

²⁷ Aleshores el regne i el domini, i la grandesa dels regnes que hi ha sota tot el cel, seran donats al poble, als sants de l'Altíssim. El seu regne és un regne etern, i tots els dominis el serviran i el obeiran. (Daniel 7:27)

Fixeu-vos que als sants se'ls donarà un regne etern. Això és coherent amb el que l'apòstol Pere es va inspirar a escriure:

¹⁰ Per tant, germans, sigueu encara més diligents per assegurar la vostra crida i elecció, perquè si feu aquestes coses no ensopegareu mai; ¹¹ perquè així us donarà una entrada abundant al regne etern del nostre Senyor i Salvador Jesucrist. (2 Pere 1:10-11)

Això vol dir que coneixem tots els detalls?

No, però ens ha donat la capacitat de comprendre i veure alguns dels seus plans:

¹⁰ He vist la tasca que Déu ha donat amb la qual s'han d'ocupar els fills dels homes. ¹¹ Tot ho ha fet bonic al seu temps. També ha posat l'eternitat en els seus cors, excepte que ningú no pot descobrir l'obra que Déu fa des del principi fins al final. (Eclesiastès 3:10-11)

¹² Ara bé, ens veiem en un mirall, vagament, però després cara a cara. Ara ho sé en part, però llavors ho sabré tal com també em coneixen. (1 Corintis 13:12)

⁹ Però com està escrit:

"L'ull no ha vist, ni l'orella no ha sentit, ni han entrat en el cor de l'home les coses que Déu ha preparat per als qui l'estimen". (1 Corintis 2:9)

Per tant, el treball és una cosa que Déu vol que la gent faci. Déu farà que aquells que esdevinguin els seus facin obres per millorar l'eternitat. Així podem conèixer part del pla, i el pla és millor del que hem entès.

Fins i tot en temps de l'Antic Testament, alguns van albirar l'eternitat i la realitat del pla de Déu (cf. Hebreus 11:13-16).

Per fer-vos una idea de com es comparà l'eternitat del Regne de Déu amb "aquesta època dolenta" (Gàlates 1:4), observeu el següent:

³ I vaig escoltar una veu forta des del cel que deia: «Mireu, el tabernacle de Déu és amb els homes, i ell habitarà amb ells, i ells seran el seu poble. Déu mateix estarà amb ells i serà el seu Déu. ⁴ I Déu eixugarà tota llàgrima dels seus ulls; no hi haurà més mort, ni tristesa, ni plors. No hi haurà més dolor, perquè les coses anteriors han passat”.

⁵ Llavors el qui seia al tron va dir: "Mira, jo faig noves totes les coses". I em va dir: "Escriu, perquè aquestes paraules són veritables i fidels". (Apocalipsi 21:3-5)

⁷ ... L'alegria eterna serà d'ells. (Isaïes 61:7)

¹⁸ Perquè considero que els sofriments d'aquest temps no són dignes *de ser comparats* amb la glòria que es revelarà en nosaltres. (Romans 8:18)

No només s'acabarà amb el patiment, sinó que hi haurà una autèntica alegria. I pots tenir una part augmentant aquesta alegria.

7. Comentaris finals

S'ha estimat que hi ha hagut un total d'entre 40 i 110 mil milions d'éssers humans aproximadament que han viscut (i la majoria han mort).

El propòsit de la humanitat no és adorar en va a Déu per acumular plaers per a nosaltres mateixos i glòria per a Ell. Tot i que l'eternitat estarà plena de plaers per a nosaltres i Déu és digne de més glòria de la que podem entendre ara, el nostre propòsit és fer que l'eternitat també sigui millor per als altres.

Jesús ha fet un lloc per a cadascun de nosaltres (cf. Joan 14:2) ja que Déu ens forma individualment (Salm 33:15) per perfeccionar-nos (Salm 138:8). Ell completarà l'obra que va començar en cadascun de nosaltres que estem disposats (Filipencs 1:6).

Els milers de milions de nosaltres som tots diferents i tenim diferents maneres de donar. El nostre paper final és millorar l'eternitat; això vol dir que sí, TU tindreu una manera única de donar. A menys que finalment us negueu a donar suport al Regne de Déu, participeu en la millora de l'eternitat per a tots i cadascun d'almenys 40.000 milions d'altres i després encara més (vegeu 1 Corintis 12:26; Job 14:15; Gàlates 6: 10)!

La Bíblia ensenya que hem de "estimar els altres millor que" nosaltres mateixos (Filipenses 2:3). Per tant, tingueu en compte que gairebé tots els que us heu trobat algun dia ajudaran a millorar l'eternitat per a vosaltres (i vosaltres per a ells). Totes les persones amb qui va jutjar malament, tenir prejudicis, tenir pensaments equivocats, potser tallades al trànsit, maltractades, així com aquelles amb les quals heu estat amable, potser haureu de treballar. Procureu, doncs, de "ser bons els uns amb els altres, de cor tendre, perdonant-se els uns als altres, tal com Déu us va perdonar en Crist" (Efesis 4:32). "En la mesura que depengui de vosaltres, visqueu en pau amb tots" (Romans 12:18).

Com que l'eternitat dura una quantitat de temps infinita, considereu que en realitat podreu conèixer 40.000 milions (probablement més) de persones molt millor del que ara us coneixeu!

En realitat, potser haureu de treballar per a alguns que creieu que Déu no podria utilitzar mai (vegeu Mateu 21:28-32), perquè "molts dels primers seran els últims, i els últims primers" (Marc 10:31).

Tingueu en compte, a més, que la Bíblia ensenya que totes les persones, incloses aquelles que potser no us importen gaire, tenen el potencial d'omplir-se de tota la plenitud de Déu:

¹⁴ Per això inclino els genolls davant el Pare de nostre Senyor Jesucrist, ¹⁵ d'on s'anomena tota la família del cel i de la terra, ¹⁶ perquè us permeti, segons les riqueses de la seva glòria, ser enfortits amb força. mitjançant el seu Esperit en l'home interior, ¹⁷ perquè Crist habiti en els vostres cors mitjançant la fe; perquè vosaltres, arrelats i fonamentats en l'amor, ¹⁸ pugueu comprendre amb tots els sants quina és l'amplada, la llargada, la profunditat i l'alçada, ¹⁹ per conèixer l'amor de Crist que supera el coneixement; **perquè us ompli de tota la plenitud de Déu**. (Efesis 3:14-19).

Hem d'aprendre i aprendre més (2 Pere 3:18).

Es va profetitzar més coneixement per al temps del final (Daniel 12:4) , inclosa la restauració de les coses que es van perdre (Mateu 17:11).

Sembla que el coneixement de per què Déu va fer tot el que va fer és una cosa que s'havia de restaurar més completament.

Com ho fa Déu?

⁹ «A qui ensenyarà el coneixement? I a qui farà per entendre el missatge? Els que acaben de deslletar de la llet? Els que acaben de treure dels pits? ¹⁰ Perquè ha de ser precepte sobre precepte, precepte sobre precepte, línia sobre línia, línia sobre línia, una mica aquí, una mica allà". (Isaïes 28:9-10)

¹⁰ Però Déu ens els ha revelat mitjançant el seu Esperit. Perquè l'Esperit busca totes les coses, sí, les coses profundes de Déu. (1 Corintis 2:10)

Per tant, mirant diverses escriptures, podem aprendre doctrina. I si som guiats per l'Esperit de Déu, podrem comprendre encara més.

I com haurien de reaccionar els cristians individuals davant dels nous coneixements teològics?

Pregar a Déu perquè entengui com va esmentar Job és un pas a fer:

²⁴ Ensenya'm, i callaré; Fes-me entendre en què he errat. (Job 6:24)

Al Nou Testament, els bereans van donar un exemple noble:

¹⁰ Llavors els germans de seguida van enviar Pau i Silas de nit a Berea. Quan van arribar, van entrar a la sinagoga dels jueus. ¹¹ Aquests eren més justos {nobles, KJV} que els de Tessalònica, ja que rebien la paraula amb tota prontitud, i escudrien les Escripures cada dia per esbrinar si aquestes coses eren així. (Fets 17:10-11)

Part de l'objectiu d'aquest llibre ha estat donar escriptures perquè tots els qui ho vulguin vegin que és així. Part del meu propòsit en escriure'l era compartir la veritat de Déu a tots els que poguessin tenir les orelles obertes.

Déu té un pla per a tu. Déu t'estima i vol que estimi els altres. Has de viure segons la seva forma de vida amorosa. Augmentar l'amor real: això es pot considerar com el sentit de la vida.

Pregueu per estar al costat de Déu (cf. Josuè 5:13-14). "Si Déu és per nosaltres, qui pot estar en contra nostre?" Romans 8:31).

La Bíblia ensenya que tota la creació, inclosos els humans, va ser feta "molt bona" (Gènesi 1:31) i que Ell va fer i beneir el setè dia (Gènesi 2:2-3).

La Bíblia ensenya que tot i que Déu va fer que els humans siguin rectes, aquests han buscat moltes maneres equivocades (Eclesiastès 7:29) .

Una vegada més, tingueu en compte que la Bíblia ensenya:

⁸ El final d'una cosa és millor que el seu començament; El pacient d'esperit és millor que l'orgullós d'esperit. (Eclesiastès 7:8)

El començament va ser molt bo, i el final encara serà millor.

Déu va fer la humanitat per reproduir-se i formar part de la seva família (Malaquies 2:15).

Ell ens va fer participar de la seva glòria (Romans 8:17) i governar l'univers (Hebreus 2:5-17). Jesús va ensenyar que “és més feliç donar que rebre” (Fets 20:35).

Déu VA FER la humanitat per donar amor (cf. 1 Joan 4,7-12) i perquè hi hagi més amor a l'univers (cf. Mateu 22,37-39). Aquest és el sentit de la vida.

Quin és el misteri del pla de Déu? Per què Déu va crear alguna cosa?

Déu va crear el que va fer perquè l'eternitat fos millor (cf. Hebreus 6:9, 11:16; Filipenses 1:23).

Per això va crear l'univers i per això va crear homes i dones. Va crear específicament l'univers com a herència/herència per a Jesús i tota la humanitat.

Els humans als quals se'ls concedeix la vida eterna milloraran l'eternitat.

El pla de Déu inclou tots els que escoltaran la seva crida en aquesta època (vegeu també el llibret en línia gratuït *Is God Calling You?*), i altres en l'era futura (vegeu també *OFERTA Universal de Salvació, Apocatastasi: Pot Déu salvar els perduts en un Centenars d'escriptures revelen el pla de salvació de Déu*).

Cristian o no, per què Déu t'ha fet?

El vostre propòsit en aquesta vida és construir el vostre caràcter perquè pugueu maximitzar el vostre potencial i augmentar quant millor podeu millorar l'eternitat.

Déu ET va crear perquè pugueu utilitzar els vostres talents únics (Mateu 25:14-23; Lluc 19:11-19) per donar amor per tal de millorar l'eternitat!

Per això Déu va crear el que va fer. Per això Déu et va fer.

Continuació de l'Església de Déu

L'oficina dels Estats Units de la Continuació de l'Església de Déu es troba a: 1036 W. Gran Avinguda, Grover Platja, Califòrnia, 93433 EUA Tenim partidaris a tot el món i a tots els continents habitats (tots els continents, excepte l'Antàrtida).

Informació continuada del lloc web de l'Església de Déu

CCOG.ORG El lloc web principal de la Església de Déu continuada, amb enllaços a literatura en 100 idiomes.

CCOG.ASIA Lloc web centrat en l'Àsia, amb diversos idiomes asiàtics.

CCOG.IN Lloc web centrat en l'Índia, amb algunes llengües índies.

CCOG.EU Lloc web centrat en l'Europa, amb múltiples idiomes europeus.

CCOG.NZ Lloc web adreçat a Nova Zelanda.

CCOGAFRICA.ORG Website targeted towards Africa.

CCOGCANADA.CA Lloc web adreçat al Canadà.

CDLIDD.ES Aquest és un lloc web totalment espanyol.

CG7.ORG Això està orientat als observadors del dissabte setè dia.

PNIND.PH Lloc web centrat en Filipines, amb alguns tagalogs.

Canals de ràdio i vídeos de YouTube

BIBLENEWSPROPHECY.NET Ràdio en línia Profecia de notícies bíbliques.

Bible News Prophecy canal. Sermonetes a YouTube, BitChute, Brighteon i Vimeo.

CCOGAfrica canal. Missatges de vídeo de YouTube i BitChute des d'Àfrica.

CCOG Animations Missatges animats a YouTube BitChute.

ContinuingCOG & COGTube. Sermons a YouTube i BitChute respectivament.

Webs de notícies i història

CHURCHHISTORYBOOK.COM Web d'història de l'Església.

COGWRITER.COM Lloc web de notícies, història i profecies

(Back cover)

La Bíblia revela molts misteris

La Bíblia parla del misteri que s'ha mantingut en secret des que el món va començar (Romans 16:25-27), però que es revela en les escriptures profètiques. —" la paraula de veritat" (2 Timoteu 2:15; Jaume 1:18).

La Bíblia fa referència a molts misteris, com ara el misteri del Regne de Déu (Mc 4,11), el misteri de la gràcia (Efesis 3,1-5), el misteri de la fe (1 Timoteu 3:9), el misteri de la relació matrimonial (Efesis 5:28-33), el misteri de la maldat (2 Tessalonicencs 2:7), el misteri de la resurrecció (1 Corintis 15:51-54), el misteri de Crist (Efesis 3:4) el misteri del Pare (Colosenses 2:2), el misteri de Déu (Colosenses 2:2; Apocalipsi 10:7) i fins i tot el misteri Babilònia la Gran (Apocalipsi 17:5).

El llibre, EL MISTERI DEL PLA DE DÉU: Per què Déu va crear alguna cosa? Per què Déu t'ha fet?, explica a través de l'Esriptura, molts misteris i ajuda a respondre preguntes com ara:

És la "visió beatífica" el pla definitiu de Déu?

Déu va fer rectes els humans?

Per què hi ha patiment?

Déu té un pla per a TU?

Té Déu un pla per als que no són cristians?

Què té a veure l'amor amb el pla de Déu?

El pla de Déu per a tots els que li respondran és capaç de donar amor d'una manera única per fer que l'eternitat sigui millor per a ells personalment i per a tots els altres?

Sí, podeu saber per què Déu va crear qualsevol cosa i per què Déu us va fer!